

ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อ
ต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทิพวรรณ คงเทียม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

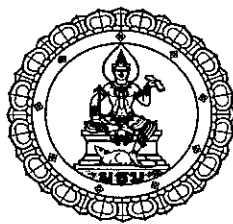
พ.ศ. 2563

**The Factors of Cost of Goods Sold, Financial Cost, and Gross Profit
affect Stock Price in Consumer Products Industry Group in Stock
Exchange of Thailand**

Tippawan Kongtiam

**A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy Program
College of Innovative Business and Accountancy, Dhurakij Pundit University**

2020



ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา บัณฑิตมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์

ปัจจัยของต้นทุนขายต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เสนอโดย

นางสาวทิพวรรณ คงเทียม

สาขาวิชา

บัณฑิตมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผศ.ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(ผศ.ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผศ.ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต)

.....กรรมการ

(ผศ.ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชีรับรองแล้ว

.....คณบดีวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี

(ผศ.ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

วันที่ 10 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2563

หัวข้อสารนิพนธ์	ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้น ที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรม สินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ชื่อผู้เขียน	ทิพวรรณ คงเทียม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจัดเก็บข้อมูลจากงบการเงินย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ.2561 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวนตัวอย่างที่ใช้การศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 33 บริษัท ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มีจำนวน 201 รายปีบริษัท (firm years) สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) และการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนขายมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกัน และยังส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 นอกจากนี้ยังพบว่า กำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกัน แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ ส่วนต้นทุนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางตรงกันข้าม อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

คำสำคัญ : ต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงิน กำไรขั้นต้น ราคาหุ้นสามัญ

Thematic Paper Title	The Factors of Cost of Goods Sold, Financial Cost, and Gross Profit affect Stock Price in Consumer Products Industry Group in Stock Exchange of Thailand
Author	Tippawan kongtiam
Thematic Paper Advisor	Asst.Prof. Dr.Daranee Uachanachit
Department	Accountancy
Academic Year	2019

ABSTRACT

The objective of this research was to study the factors of cost of goods sold, financial costs, and gross profit affect the price of common shares of companies listed on the Stock Exchange of Thailand by collecting data from the financial statements of the companies listed for the past 3 years from 2016 to 2018. Thirty - three companies on Consumer Products Industry Group in Stock Exchange of Thailand, and samples of 201 firm years were used in this study. The statistics used were descriptive statistics, correlation coefficient analysis (Pearson Correlation), and multiple regression analysis.

The study found that cost of goods sold had a relationship with the price of common shares in the same direction and affected the price of common shares with statistical significance at the level of 0.1. Moreover, it found that gross profit was in relation to the price of common shares in the same direction but did not affect the price of common shares. In addition, financial costs had an opposite relationship to common shares. It also affected the price of common shares with statistical significance at the level of 0.1.

Keywords: Cost of Goods Sold, Financial Cost, Gross Profit, Stock Price

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ” ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากหลาย ๆ ท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้คำแนะนำในการคัดเลือกเรื่องที่จะทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ให้ความรู้ด้านวิชาการ ด้านเทคนิค และข้อคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ รวมทั้งดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู และดร.ศิริเดช คำสุพรหม ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากขาดความร่วมมือจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน ซึ่งให้เวลาและความช่วยเหลือในทุกเรื่องแก่ข้าพเจ้าในการทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยไม่เกิดผลกระทบกับการทำงานประจำแต่อย่างใด ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่-น้อง และเพื่อน ๆ ที่เป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดัน และสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอดมา

ในท้ายที่สุดนี้ ขอระลึกถึงความกรุณาของคณาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ชี้แนะแนวทางการศึกษาในตอนต้น รวมทั้งให้คำแนะนำในการประมวลผลข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และการทดสอบต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้กล่าวมา ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจรวมทั้งให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีจนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ทิพวรรณ คงเทียม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.7 นิยามศัพท์.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิด และทฤษฎี.....	8
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	30
3.1 ประชากรและตัวอย่าง.....	30
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	32
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4.1 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา.....	36
4.2 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมานการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation).....	41
4.3 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมานการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression).....	44
5. สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	47
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	47
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	50
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	54
ประวัติผู้เขียน.....	59



สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....	30
3.2 แสดงกลุ่มตัวอย่าง.....	31
4.1 แสดงจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค แบ่งตามหมวดธุรกิจ ที่ใช้ในการ การวิจัย.....	37
4.2 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคา หุ้นสามัญต่อหุ้น.....	38
4.3 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ต้นทุนขาย.....	38
4.4 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ต้นทุนทางการเงิน.....	39
4.5 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ กำไรขั้นต้น.....	39
4.6 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ สินทรัพย์รวม.....	39
4.7 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ หนี้สินรวม.....	40
4.8 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม.....	40
4.9 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ จำนวนหุ้นสามัญต่อหุ้นของทุนจดทะเบียน และทุนที่ออกและเรียก ชำระแล้ว.....	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation).....	41
4.11 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นกับราคาหุ้นสามัญ.....	43
4.12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression).....	44
4.13 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)	45
4.14 สรุปผลการทดสอบปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญที่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย...	46



สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดราคาหุ้น.....	21



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ข้อมูลทางด้านบัญชีเป็นสิ่งที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน ข้อมูลทางด้านบัญชีมีประโยชน์และเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักลงทุน การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุนโดยมุ่งหวังให้เกิดความเป็นธรรมและนักลงทุนได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจจะส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น

ในปัจจุบันการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจ และนอกจากนี้ยังมีจำนวนบริษัทจดทะเบียนเพิ่มขึ้นอีกมากมาย ทำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายมากมาย และเป็นทางเลือกให้แก่นักลงทุนเพิ่มขึ้นมากขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ภาวะการณ์ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้เนื่องจากราคาหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มักจะมีความผันผวนตามภาวะของตลาดหลักทรัพย์ จึงถือได้ว่าการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นั้นเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงโดยภาวะของตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้นมักจะเกิดจากผลกระทบด้านปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง และปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ซึ่งถือได้ว่ามีความเสี่ยงอย่างมากสำหรับผู้ลงทุนที่ซื้อขายหลักทรัพย์ แต่อย่างไรก็ตามการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ก็ยังได้รับความนิยมอย่างสูงในกลุ่มผู้ลงทุนทั่วไป เนื่องจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นได้รับผลตอบแทนที่สูงภายใน

เวลาอันรวดเร็ว อีกทั้งดัชนีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการวัดระดับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในรูปของการวัดการลงทุนอีกด้วย (ณัฐนิชา สว่างศรี, 2557)

ข้อมูลทางด้านบัญชีที่สำคัญอย่าง งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หรือ ในชื่อเดิมว่า งบกำไรขาดทุน (Profit and Loss Statement) หมายถึง งบการเงินที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการว่ามีรายได้ (Revenues) และ ค่าใช้จ่าย (Expenses) เท่าใดสำหรับรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น งวด 3 เดือน 6 เดือน งวด 1 ปี ถือเป็นรายงานผลการดำเนินงานที่น่าสนใจโดยเป้าหมายที่สำคัญในการประกอบธุรกิจก็คือการแสวงหาผลกำไรจากการดำเนินงานซึ่งผลกำไรดังกล่าวอาจมีการผิดพลาดซึ่งเกิดจากการดำเนินงานซึ่งจะมีผลทำให้กิจการขาดทุน รายงานที่จะสรุปผลการดำเนินงานกิจการเพื่อหาผลกำไรหรือขาดทุนก็คือ งบกำไรขาดทุน ซึ่งเป็นรายงานแสดงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวดเวลาหนึ่ง เพื่อสรุปให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบรายได้กับค่าใช้จ่ายของงวดเวลานั้นแล้ว มีผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิเท่าใด (สมเดช โรจน์คูรีเสถียร และคณะ, 2552) ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จนั้นสามารถคำนวณกำไรขั้นต้น (Gross Profit) ได้จากการกำหนดต้นทุนขาย

กำไรขั้นต้น คือ ส่วนของรายได้สุทธิจากการให้บริการหรือขายสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่สูงกว่าต้นทุนการขายหรือให้บริการของกิจการ โดยกำไรขั้นต้นสามารถบอกข้อมูลได้หลายอย่าง เช่น ความสามารถในการควบคุมต้นทุน ถ้ากิจการมีความยืดหยุ่นในการปรับราคาสินค้าหรือบริการ จะสามารถรักษาระดับของอัตรากำไรขั้นต้นไว้ได้ อีกทั้งยังบอกถึงการแข่งขันภายในอุตสาหกรรม ถ้าเป็นธุรกิจที่ไม่มีการแข่งขันกันรุนแรงมากนัก กำไรขั้นต้นจะสภาพค่อนข้างสูงและมีความผันผวนน้อย โดยต้นทุนขาย คือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิมากที่สุด การวิเคราะห์ต้นทุนขายที่ดีจะช่วยให้การประเมินกำไรแม่นยำขึ้น

ต้นทุนขาย คือ ต้นทุนโดยตรงที่เกิดขึ้นในการผลิตสินค้าและบริการที่ขายพร้อมกับกิจกรรมในกระบวนการที่ทำให้สินค้าและบริการผลิตภัณฑ์พร้อมขาย ต้นทุนของสินค้าที่ขายจะบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายโดยตรงหลังหักรายได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว ต้นทุนขายยังเป็นมาตรฐานในการกำหนดราคาขาย หากราคาขายสูงกว่าต้นทุนขายก็จะมีกำไร ในทางกลับกันหากราคาขายต่ำกว่าต้นทุนขายสินค้าผลก็คือขาดทุน ต้นทุนขายแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น ต้นทุนผันแปร และ ต้นทุนคงที่ เป็นต้น นอกจากเรื่องของผลกำไรหรือขาดทุนแล้ว ในการดำเนินธุรกิจนั้น ในอนาคต

กิจการอาจจะมีการขยายธุรกิจ ดังนั้น การจัดหาเงินทุนจึงมีความสำคัญต่อกิจการ เพราะกิจการต้องมีเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงานและรองรับการขยายตัวของธุรกิจ และบริษัทควรจัดหาเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำที่สุด ให้ได้ในจำนวนที่ต้องการและภายในกำหนดเวลาที่ต้องการใช้ การจัดหาเงินทุนมีสองแหล่งที่สำคัญ คือ แหล่งเงินทุนภายในและภายนอกกิจการ แหล่งเงินทุนภายในคือ เงินที่ได้รับจากการดำเนินงานของกิจการเอง โดยสุทธิจากการจ่ายหนี้และการลงทุนแล้ว โดยเก็บสะสมอยู่ในรูปแบบของเงินสด เงินฝากธนาคาร และเงินลงทุนระยะสั้นและระยะยาว ส่วนแหล่งเงินทุนภายนอก คือ การก่อหนี้ระยะสั้นหรือระยะยาวจากบุคคลภายนอกและการเพิ่มทุนจากผู้ถือหุ้น ในการตัดสินใจเลือกแหล่งเงินทุนของกิจการ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้แก่กิจการและผู้ถือหุ้น (สถาพร อมรรพพัทธ์, 2552) เมื่อกิจการสามารถจัดหาทุนจากแหล่งภายนอกได้ในลักษณะของเงินกู้ยืมระยะสั้นและระยะยาวจากธนาคารหรือสถาบันการเงินต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งจะแสดงเป็นต้นทุนทางการเงินไว้ในงบกำไรขาดทุน

ต้นทุนทางการเงิน คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการที่กิจการต้องหาเงินทุนมาดำเนินงาน เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าธรรมเนียมธนาคาร ดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดจากสัญญาเช่าทางการเงิน โดยส่วนใหญ่ต้นทุนทางการเงินนั้นจะเกิดมาจากกิจกรรมการจัดการจัดหาเงินทุน โครงสร้างทางการเงิน และต้นทุนทางการเงิน เป็นสิ่งสะท้อนถึงความมั่นคงและความสามารถของกิจการในการดำรงอยู่ระยะยาว โดยการมีโครงสร้างทางการเงินจากการกู้ยืมมากเท่าใดก็ยิ่งมีความเสี่ยงมากขึ้นเท่านั้น ความเสี่ยงดังกล่าวนอกจากจะหมายถึงความเสี่ยงในการจ่ายคืนเงินกู้ยืมแล้วยังรวมถึงความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของต้นทุนทางการเงินอีกด้วย (ศุภลักษณ์ อังคสุโข, 2549) สำหรับการจัดทำงบการเงินเพื่อเสนอต่อบุคคลภายนอก เช่น ผู้ถือหุ้น นักลงทุน เจ้าหนี้ เป็นต้น การวิเคราะห์งบการเงินจึงเป็นเครื่องมือที่จะให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจให้แก่บุคคลต่าง ๆ ดังกล่าว เช่น นักลงทุนก่อนที่จะตัดสินใจลงทุนในธุรกิจใดก็ตามจะต้องทำการวิเคราะห์งบการเงินของกิจการหรือธุรกิจนั้น ๆ ก่อน ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบถึงความเสี่ยง และความเป็นไปได้ก่อนที่จะตัดสินใจลงทุนในธุรกิจนั้น เพราะการจัดทำงบการเงินที่เสนอต่อบุคคลภายนอกนั้นควรจะต้องมีความถูกต้อง มีหลักฐาน และเชื่อถือได้

อย่างไรก็ตาม จากความสำคัญของข้อมูลทางด้านบัญชีที่นักลงทุนใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการลงทุน อีกทั้งมูลค่ากำไรของกิจการนั้น ๆ การวิเคราะห์ต้นทุนต่าง ๆ ที่มีผลต่อกำไรจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาถึงความสัมพันธ์ ดังนั้นหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคจึงเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีลักษณะธุรกิจที่เกี่ยวกับการผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสินค้าจำเป็นและสินค้าฟุ่มเฟือยซึ่งเหมาะสมในการหาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงิน และกำไรขั้นต้นกับราคาหุ้นสามัญ

ดังนั้น การศึกษาภายใต้หัวข้อการวิจัย เรื่อง “ ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงิน และกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ” จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลด้านบัญชีเพื่อหาความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการดำเนินงานของบริษัท เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้บริหารและนักลงทุนทั่วไปสามารถคาดการณ์แนวโน้มในการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพของบริษัทได้ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

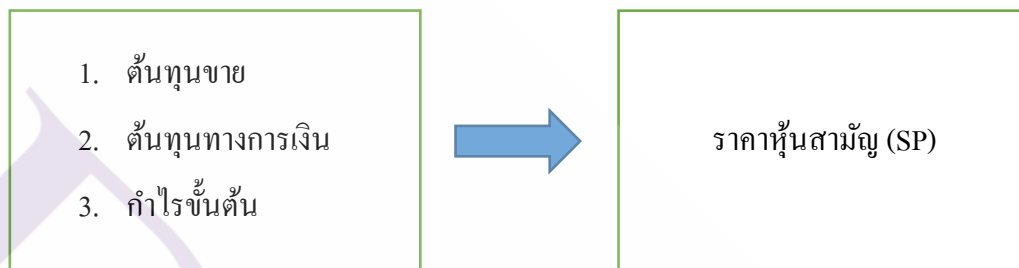
1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

“ ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ ”

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)



1.4 สมมติฐานของการวิจัย

เพื่อเป็นการทดสอบปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญให้มีความชัดเจน จึงจำเป็นต้องตั้งสมมติฐานการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยโดยสังเขปดังต่อไปนี้

H1: ต้นทุนขาย ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

H2: ต้นทุนทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

H3: กำไรขั้นต้น ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ โดยประชากรที่ทำการวิจัย คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 33 บริษัท และประชากรตัวอย่างสำหรับงานวิจัยนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค โดยจะใช้ข้อมูลจากรายงานทางการเงินย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี

พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ.2561 จำนวน 2 รอบระยะเวลาบัญชี (รอบ 6 เดือน เริ่มวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน และรอบ 12 เดือน เริ่ม 1 กรกฎาคม ถึง 31 ธันวาคม) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้ถูกเปิดเผยอยู่ในเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในหมวดพื้นฟูกิจการ และบริษัทที่มีรอบระยะเวลาปิดบัญชีไม่ตรงกับวันที่ 31 ธันวาคม ได้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 201 รายปี บริษัท (Firm years)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีสองตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) เป็นข้อมูลที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ดังนี้

1. ต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold)
2. ต้นทุนทางการเงิน (Financial Cost)
3. กำไรขั้นต้น (Gross Profit)

และตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือราคาหุ้นสามัญ (Stock Price)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารของบริษัท ในการบริหารจัดการสำหรับการวางแผนและตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ
2. เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ในการใช้ข้อมูลเพื่อพิจารณาตัดสินใจลงทุนได้อย่างเหมาะสม เพิ่มประสิทธิภาพต่อการลงทุน

1.7 นิยามศัพท์

ต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold) หมายถึง ต้นทุนที่ใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าชิ้นนั้น หากว่าบริษัทหรือผู้ขายเป็นผู้ผลิตสินค้าชิ้นนั้นเอง ต้นทุนขายจะเป็นการรวมไปถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผลิตสินค้าชิ้นนั้นด้วย ไม่ว่าจะเป็นค่าแรง ค่าต้นทุนวัตถุดิบ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ต้องใช้ในการผลิตสินค้า

โดยตรง แต่หากเป็นกรณีที่ไม่ได้เป็นผู้ผลิตเอง ต้นทุนขาย มักจะเป็นราคาต้นทุนที่มาจากการจ่ายไป เพื่อให้ได้สินค้านั้นมาขาย โดยตัวต้นทุนขายจะปรากฏอยู่บนงบกำไรขาดทุนของบริษัท

ต้นทุนทางการเงิน (Financial Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่เกิดขึ้นเนื่องจากการที่กิจการต้องจัดหาเงินทุนมาดำเนินงาน หรือจากการก่อหนี้สินของกิจการ เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าธรรมเนียมธนาคารที่เกิดจากการกู้ยืมเงิน ดอกเบี้ยที่เกิดจากสัญญาเช่าการเงิน เป็นต้น

กำไรขั้นต้น (Gross Profit) หมายถึง ส่วนของรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าต้นทุนขายหรือต้นทุนของการให้บริการ ทั้งนี้หากมีผลขาดทุนให้แสดงจำนวนเงินไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ

ราคาหุ้นสามัญ หมายถึง (Stock Price) ราคาหุ้นสามัญ ณ วันสิ้นปี ซึ่งเป็นราคาปิดของหุ้นสามัญแต่ละบริษัทที่มีการซื้อขายผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย



บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่องปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้สามารถประมวลความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 แนวคิด และทฤษฎี

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด และทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับงบการเงิน (ดารานถ พรหมอินทร์, 2560)

งบการเงิน (Financial Statement) เป็นรายงานข้อมูลทางการเงินของกิจการที่ได้จัดทำหรือจดบันทึกในรอบระยะเวลาหนึ่ง ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินหรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการในรอบระยะเวลานั้น ๆ ซึ่งกำหนดให้กิจการต้องนำเสนองบการเงินอย่างน้อยปีละครั้ง

ประโยชน์ของงบการเงิน

งบการเงินจัดทำขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บหลายกลุ่ม เช่น เจ้าของกิจการ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายการตลาด ในการนำไปใช้ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจในอนาคต

ผู้ใช้งบการเงิน

งบการเงินไม่ใช่เพียงเจ้าของธุรกิจหรือเจ้าของกิจการเท่านั้น ที่ต้องการทราบรายละเอียดต่าง ๆ จากงบการเงิน บุคคลที่ต้องนำข้อมูลในงบการเงินไปใช้ประโยชน์อาจแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. บุคคลภายนอก ได้แก่ ผู้ลงทุน ลูกค้า เจ้าหนี้ รัฐบาล และผู้สนใจอื่น ๆ
2. บุคคลภายใน ได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้บริหารกิจการ ลูกจ้างและพนักงาน

วัตถุประสงค์ในการใช้ข้อมูลจากงบการเงิน

บุคคลภายนอกและบุคคลภายในต้องการใช้ข้อมูลจากงบการเงิน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ผู้ลงทุน ผู้ลงทุนทั่วไปจะใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะลงทุนในกิจการนั้นหรือไม่
2. ลูกค้า จะใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อดูถึงความมั่นคงน่าเชื่อถือของกิจการ และการกำหนดราคาของสินค้าหรือบริการว่ามีความเหมาะสมหรือไม่
3. เจ้าหนี้ ใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้สินเชื่อ
4. รัฐบาล ใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรและการควบคุมธุรกิจในด้านต่าง ๆ
5. เจ้าของกิจการ จะใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อประกอบการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเงินทุน
6. ลูกจ้างและพนักงาน จะใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อดูถึงความมั่นคงของกิจการ และใช้ในการเรียกร้องค่าจ้างและสวัสดิการตามความเหมาะสม

องค์ประกอบของงบการเงินฉบับสมบูรณ์

งบการเงินฉบับสมบูรณ์ ต้องประกอบไปด้วย รายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. งบแสดงฐานะการเงิน (Statement of Financial Position) แสดงถึงฐานะการเงิน ณ วันสิ้นงวด ว่ากิจการมีขนาดเท่าใด ประกอบด้วย สินทรัพย์ หนี้สิน และทุน

2. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of Comprehensive Income) แสดงถึงผลการดำเนินงานประจำงวด ประกอบด้วย รายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด รวมถึงรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ซึ่งไม่ได้รับรู้เป็นกำไรขาดทุนสำหรับงวด อาทิเช่น การตั้งราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจากราคายุติธรรม การประมาณการราคาหุ้นที่กิจการซื้อขายในราคายุติธรรม ณ ช่วงเวลาสิ้นงวด เป็นต้น

3. งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น (Statement of Change in Owner's Equity) เป็นงบที่แสดงถึงการเคลื่อนไหวในส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการ สำหรับงวด ให้ทราบว่าผู้ถือหุ้นนำเงินมาลงทุนเท่าใด ได้รับผลตอบแทน และมีกำไรเหลือเท่าใด

4. งบกระแสเงินสด (Statement of Cash Flow) แสดงการเคลื่อนไหวของเงินสดของกิจการประจำงวด ว่ามีการรับและจ่ายเงินสดในกิจกรรมใด จำนวนเท่าใด

5. หมายเหตุประกอบงบการเงิน เป็นคำอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดของตัวเลขในงบการเงิน เช่นนโยบายการบัญชีที่ใช้ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ไม่เป็นตัวเงิน เป็นต้น

2.1.2 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผลดำเนินงาน

ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2560) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลการดำเนินงานโดยทั่วไปจะวัดจากกำไรเป็นเกณฑ์หรือมักใช้กำไรเป็นฐานสำหรับการวัดผลอื่น ๆ เช่นผลตอบแทนจากการลงทุน หรือกำไรต่อหุ้น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดกำไร คือ รายได้และค่าใช้จ่าย การรับรู้และการวัดมูลค่าของรายได้และค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับแนวคิดเรื่องทุนและการรักษาระดับทุนที่กิจการใช้ในการจัดทำงบการเงิน คำนิยามองค์ประกอบ ดังกล่าว กำหนดไว้ดังนี้

รายได้ (Revenues) หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปแบบกระแสเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของผู้ถือหุ้น

ค่าใช้จ่าย (Expenses) หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปแบบกระแสออก หรือการลดค่าของสินทรัพย์ หรือการการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของผู้ถือหุ้น

กำไร คือ สิ่งที่วัดผลการดำเนินงานของกิจการ ดังนั้นจึงมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของกิจการ “อัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร” (Profitability Ratios) ซึ่งใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของกิจการที่มีกำไร สูงก็แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ และตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ระยะยาวจะคำนึงถึงความสามารถในการชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย อีกทั้งอัตราส่วนนี้ยังใช้วัดความสามารถในการบริหารของฝ่ายบริหารได้อีกด้วย

$$\text{อัตรากำไรขั้นต้น (\%)} = \frac{\text{กำไรขั้นต้น}}{\text{ยอดขายสุทธิ}} \times 100$$

(Gross Profit Margin)

ผลลัพธ์ที่ได้ แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรเบื้องต้น (ยอดขายหักด้วยต้นทุนสินค้าหรือบริการ)

ถ้าค่าที่ได้จากการคำนวณ “มีค่าสูง” แสดงว่าบริษัทมีความสามารถในการแสวงหารายได้ และมีการควบคุมต้นทุนการผลิต หรือต้นทุนการจัดการซื้อวัตถุดิบที่ดี

กำไรขั้นต้น คือ กำไรที่ได้มาจากการขายสินค้าหรือบริการโดยตรง ซึ่งจะหักต้นทุนขาย กำไรขั้นต้นบอกถึงกำไรที่ได้มาจากการขายสินค้าหรือบริการ โดยตรง ซึ่งยังไม่หักต้นทุนด้านการขายและการบริหารอื่น ๆ นั้น ก็คือส่วนต่างจากราคาซื้อและราคาขายนั่นเอง โดยทั่วไปกิจการควรจะมีกำไรขั้นต้นเป็นบวก หรือขายของอย่างมีกำไร ถ้ากิจการขาดทุนตั้งแต่กำไรขั้นต้นอาจหมายถึงว่ากิจการไม่มีความสามารถในการตั้งราคาสินค้าอยู่เลย หรือต้นทุนสินค้าแพงเกินไปหรือผันผวนก็เป็นได้

ดังนั้น กำไรขั้นต้น หมายถึง การเปรียบเทียบ ระหว่างต้นทุนของสินค้าหรือบริการ กับ รายได้ที่เกิดจากการขายสินค้าหรือบริการ เมื่อกิจการคำนวณรายได้รวบรวมแล้ว และคำนวณต้นทุนสินค้าขายจากนั้นหักต้นทุนสินค้าขายออกจากรายได้รวบรวม เพื่อที่จะหาคำไรขั้นต้น จำนวนที่ได้จะ แสดงให้เห็นว่าจำนวนเงินที่ได้มานั้น คือรายได้จากการขายสินค้าเท่านั้น ในการติดตาม ประสิทธิภาพของกิจการ สามารถใช้อัตรากำไรขั้นต้นมาช่วยวัดผล ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการ ทำกำไรของกิจการซึ่งแสดงอัตราร้อยละ ในรูปของร้อยละ โดยเปรียบเทียบอัตรากำไรขั้นต้นใน ปัจจุบันกับผลที่ได้ในอดีต ถ้าอัตรากำไรขั้นต้นเพิ่มขึ้น แปลว่ากิจการดำเนินการได้อย่างมี ประสิทธิภาพกิจการขายสินค้าได้มากขึ้นหรือต้นทุนในการจัดหาสินค้านั้นลดลง ถ้าอัตรากำไร ขั้นต้นลดลง ก็จะแสดงให้เห็นถึงการประกอบการในทางตรงกันข้าม

2.1.3 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับต้นทุน

ความหมายเกี่ยวกับต้นทุน

ต้นทุน คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินการผลิตสินค้า หรือบริการ หรือถ้าพูดกัน แบบภาษาชาวบ้าน ต้นทุนคือ จำนวนเงินที่ได้จ่ายไปในการซื้อ สินค้า ข้าวของ วัตถุดิบ ต่างๆ นานา จิปาถะ เพื่อนำมาผลิตหรือขายสินค้าเพื่อให้เกิดรายได้คือยอดขายอีกที โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอน การออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต การทดสอบ การจัดเก็บ และการขนส่ง โดยเราสามารถจำแนก ต้นทุนออกได้หลายชนิด

ต้นทุน (Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา ซึ่งเป็นลักษณะของการลดลงในสินทรัพย์หรือ เพิ่มขึ้นในหนี้สิน ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจจะให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรือในอนาคตได้ เมื่อต้นทุนใดที่เกิดขึ้นแล้วกิจการได้มีการใช้ประโยชน์ไปทั้งสิ้นแล้ว ต้นทุนนั้นก็จะถือเป็น ค่าใช้จ่าย ดังนั้น ค่าใช้จ่ายหมายถึงต้นทุนที่ได้ให้ประโยชน์และกิจการได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดไปแล้วและสำหรับ ต้นทุนที่กิจการสูญเสียไป จะให้ประโยชน์แก่กิจการในอนาคตเรียกว่า สินทรัพย์

วัตถุประสงค์ของการบัญชีต้นทุน

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์, (2551 หน้า 3) การบัญชีต้นทุน (Cost Accounting) จัดเป็นวิธีการทางบัญชีที่จะทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลทางด้านต้นทุนของธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมการผลิต โดยมีวัตถุประสงค์พื้นฐานในการคำนวณต้นทุนการผลิตของสินค้า การจัดทำรายงานทางการเงิน ตลอดจนวิเคราะห์และจำแนกข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารต้นทุน (Cost Management) ตามความต้องการของผู้บริหาร ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่แต่ธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมการผลิตเท่านั้นที่จะต้องใช่วิธีการทางบัญชีหรือข้อมูลของบัญชีต้นทุน แต่ปัจจุบันได้มีการขยายแนวคิดไปใช้ในธุรกิจอีกหลายประเภท เช่น โรงแรม โรงพยาบาล โรงเรียน มหาวิทยาลัย ธนาคาร บริษัทเงินทุน บริษัทสายการบิน และกิจการประเภทอื่น ๆ อีกมากมาย ที่ได้มีการนำวิธีการบัญชีต้นทุนไปประยุกต์ใช้เพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ที่สำคัญของข้อมูลทางบัญชีต้นทุนโดยพื้นฐานพอจะสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนการผลิต ตลอดจนต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold) ประจํางวด ซึ่งจะนำไปหักออกจากรายได้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และจะช่วยให้ผู้บริหารได้ทราบผลการดำเนินงานของกิจการว่ามีผลกำไรหรือขาดทุนอย่างไรในงวดหนึ่ง ๆ โดยที่การคำนวณต้นทุนการผลิตก็จะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ตามรูปแบบของกระบวนการผลิต และชนิดของสินค้า

2. เพื่อใช้ในการตีราคาสินค้าคงเหลือ (Inventory Evaluation) ในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าคงเหลือที่จะปรากฏในงบดุลจะประกอบด้วย วัตถุดิบ งานระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูปซึ่งการแสดงผลมูลค่าของสินค้าคงเหลือเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดจำเป็นต้องอาศัยวิธีการทางบัญชีต้นทุนที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและควบคุม (Planning and Control) ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถดำเนินธุรกิจไปอย่างมีทิศทางและบรรลุเป้าหมายตามความต้องการของธุรกิจ ในที่สุดนอกจากนี้ ข้อมูลทางบัญชีต้นทุนยังจะช่วยให้ผู้บริหารได้ทราบถึงความผิดพลาดหรือจุดบกพร่องในการดำเนินธุรกิจ และสามารถหาทางกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้อย่างทันที

4. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการตัดสินใจ (Decision Making) ทั้งนี้ในการดำเนินธุรกิจ ผู้บริหารมักจะประสบกับปัญหาที่จะต้องทำการแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในระยะสั้น หรือปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อในระยะยาวก็ตาม เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับการรับใบสั่งซื้อพิเศษ การปิดโรงงานชั่วคราว การเพิ่ม-ลดรายการผลิต การตั้งราคาสินค้า การ

วิเคราะห์กำไร การกำหนดกลยุทธ์ในการประมูลงาน เป็นต้น การมีระบบบัญชีต้นทุนที่มีประสิทธิภาพก็จะส่งผลต่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน

การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งานในกิจการ (ดวงสมร พึ่งสังข์, 2555)

การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งาน เป็นการพิจารณาต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานของหน้าที่ต่าง ๆ โดยปกติแล้วจะสามารถแบ่งหน้าที่ในกิจการต่าง ๆ ออกเป็น 4 หน้าที่งาน คือ การผลิต การตลาด การบริหาร การเงิน ดังนั้นต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในหน้าที่งานต่าง ๆ ดังนี้

1. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการผลิต (Manufacturing Costs) ได้แก่ ต้นทุนที่มีความสัมพันธ์กับการผลิต คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต
2. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตลาด (Marketing Costs) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการขายสินค้าหรือบริการ เช่น ค่าโฆษณา ค่านายหน้าพนักงานขาย
3. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร (Administrative Costs) ได้แก่ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในลักษณะที่เกี่ยวกับการสั่งการ การควบคุม และการดำเนินงานของกิจการ นอกจากนี้ยังรวมถึงเงินเดือนของผู้บริหารและพนักงานในแผนกต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับแผนกผลิต และแผนกขาย
4. ต้นทุนทางการเงิน (Financial Costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการจัดหาเงินทุน หรือการบริหารเงินทุนของกิจการ เช่น ค่าดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นต้น

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีของต้นทุนการขาย

ในกิจการค้าขายความพร้อมของสินค้าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดการขาดสินค้าคงคลังที่อาจส่งผลให้สินค้าขาดแคลนและกระทบต่อรายได้ได้อย่างร้ายแรงจากการดำเนินงานผิดพลาด การหาปริมาณของจำนวนสินค้าคงคลังที่ขายการคำนวณต้นทุนขาย ที่ถูกต้องมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ โดยมีการคำนวณดังต่อไปนี้คือ

1. สินค้าคงเหลือต้นงวด เป็นสินค้าคงคลังที่มีอยู่ในช่วงเริ่มรอบระยะเวลางบแสดงฐานะการเงินหรือปีการเงินปัจจุบัน ยอดคงเหลือเริ่มต้นของสินค้าคงคลังของบริษัทจะอยู่ในยอดเงินในบัญชีปัจจุบันหรือในงบแสดงฐานะการเงินเริ่มต้นของบริษัท หรืองบแสดงฐานะการเงินปีก่อนหน้า
2. สินค้าคงเหลือปลายงวดเป็นสินค้าคงคลังในช่วงสิ้นรอบงบแสดงฐานะการเงินหรือเมื่อสิ้นสุดปีการเงินปัจจุบัน

3. ยอดซื้อสุทธิเป็นยอดซื้อสินค้าทั้งเงินสดและการซื้อเครดิต บวกกับค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า หักค่าส่วนลดหรือส่วนลดจากการซื้อและการคืนสินค้าที่เกิดขึ้นในช่วงเริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดระยะเวลาหนึ่ง ยอดซื้อสุทธิมี 5 องค์ประกอบที่ต้องพิจารณาคือ ต้นทุนการขนส่ง ยอดการซื้อขั้นต้น ส่วนลดในการซื้อ การซื้อคืน และการลดราคา

การคำนวณต้นทุนการขาย

ต้นทุนในการขายสินค้า (Cost of Goods Sold) หมายถึง ต้นทุนที่ได้มาของสินค้า โดยถ้าบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าเอง ต้นทุนขายนั้นจะรวมไปถึงกระบวนการผลิต ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรง และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการผลิตสินค้าโดยตรง และในกรณีที่บริษัทไม่ได้เป็นผู้ผลิตเอง (ซื้อมาขายไป) ต้นทุนขายก็จะเป็นราคาต้นทุนที่บริษัทได้จ่ายไปเพื่อให้ได้สินค้ามา โดยต้นทุนขายจะปรากฏอยู่บนงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของบริษัท

ธุรกรรมเกี่ยวกับสินค้าคงคลังในบัญชีที่เกี่ยวข้องกับงบแสดงฐานะการเงิน เริ่มจาก การเพิ่มยอดสินค้าคงคลังต้นงวด รวมกับยอดการซื้อขั้นต้นในรอบบัญชีปัจจุบัน หักสินค้าคงคลังปลายงวด จะได้ต้นทุนสินค้าที่เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการขาย เมื่อมียอดขาย ยอดสินค้าคงคลังจะลดลง และราคาสินค้าคงคลังจะถูกนำมาคิดในการบันทึกบัญชี

การจัดทำงบต้นทุนขายมีองค์ประกอบข้อมูล 3 อย่างดังนี้

1. งบประมาณวัตถุดิบทางตรงจะใช้ในการคำนวณจำนวนวัตถุดิบที่เหลือปลายงวดและการซื้อวัตถุดิบในรอบบัญชี นอกจากวัตถุดิบแล้วจะต้องคำนวณต้นทุนวัสดุเพิ่มเติมและต้นทุนในการจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อคำนวณราคาของวัตถุดิบ

2. งบประมาณแรงงานทางตรงใช้ในการคำนวณเงินเดือนที่ต้องจ่ายทุกเดือนในกระบวนการผลิตสินค้าจากวัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป

3. งบประมาณค่าโสหุ้ยโรงงานใช้ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาของอุปกรณ์การผลิตซึ่งจะลดลงในการผลิตทุกครั้ง มักจะปรากฏในบริษัทค้าขาย เช่น ค่าบรรจุภัณฑ์ การซ่อมและบำรุงรักษาโรงงานและเครื่องจักร การหดตัวของอาคารโรงงาน ค่าไฟฟ้าและน้ำของโรงงาน การเช่าอุปกรณ์และเครื่องจักร ตัวอย่างการผลิต และค่าขนส่ง

สูตรการคำนวณต้นทุนการขาย

ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนในการคำนวณต้นทุนของสินค้าที่ขายกล่าวคือ:

1. การคำนวณวัตถุดิบที่ใช้แล้ว

วัตถุดิบที่ใช้ = วัตถุดิบต้นงวด + ยอดซื้อวัตถุดิบ - วัตถุดิบปลายงวด

2. การคำนวณต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ไปในการผลิต

ต้นทุนวัตถุดิบการผลิตรวม = วัตถุดิบที่ใช้ + ค่าแรงทางตรง + ค่าใช้จ่ายในการผลิต

3. การคำนวณต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิต = ต้นทุนวัตถุดิบการผลิตรวม + สินค้าคงเหลือต้นงวด - สินค้าคงเหลือปลายงวด

4. คำนวณยอดซื้อสุทธิ

ยอดซื้อสุทธิ = (ยอดซื้อ + ต้นทุนการซื้อ) - (ส่วนลดการซื้อ + การคืนสินค้า) หรือ: การซื้อสุทธิ
= (การซื้อเงินสดและเครดิตทั้งหมด + ค่าขนส่ง) - (ส่วนลดซื้อ + การคืนสินค้า)

5. คำนวณสินค้าคงคลังพร้อมขาย

สินค้าคงคลังของสินค้าพร้อมขาย = สินค้าต้นงวด + ยอดซื้อสุทธิ

6. ต้นทุนการขาย

ต้นทุนการขาย = ต้นทุนการผลิต + สินค้าคงเหลือต้นงวด - สินค้าคงเหลือปลายงวด
= สินค้าคงคลังของสินค้าพร้อมขาย - สินค้าคงเหลือปลายงวด (POMME, 2562 : ออนไลน์)

ดังนั้น ต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold) หมายถึงต้นทุนของสินค้าที่ขายในงวดบัญชีนั้น การคำนวณมูลค่าของต้นทุนขายต้องใช้ยอดสินค้าคงเหลือต้นงวด ปลายงวด และยอดซื้อสินค้าระหว่างงวด โดยการคำนวณนี้เหมาะกับกิจการซื้อมาขายไปเท่านั้น ในกรณีกิจการผลิตสินค้าเอง การคิดต้นทุนขายจะต้องคิดต้นทุนการผลิตก่อน ซึ่งจะมีทั้งยอดวัตถุดิบ ค่าแรงทางตรง และ โสหุ้ยการผลิต มูลค่าต้นทุนขายนี้เมื่อนำไปหักออกจากยอดขายสุทธิ จะทำให้ได้รายการที่เรียกว่า กำไรขั้นต้น (Gross Profit)

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีของต้นทุนทางการเงิน

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2554 กำหนดให้ต้นทุนทางการเงิน หมายถึง ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการก่อหนี้สินของกิจการ เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าธรรมเนียมธนาคารที่เกิดจากการกู้ยืมเงิน ดอกเบี้ยที่เกิดจากสัญญาเช่าการเงิน

ต้นทุนทางการเงิน (Finance costs) หมายถึง ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการก่อหนี้สินของกิจการ เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าธรรมเนียมธนาคารที่เกิดจากการกู้ยืมเงิน ดอกเบี้ยที่เกิดจากสัญญาเช่าการเงิน เป็นต้น

ดอกเบี้ยที่เกิดจากสัญญาเช่าการเงิน ถือเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนทางการเงิน ต้นทุนที่ได้มาจากการกู้ยืมเงินของกิจการนั่นเอง

ค่าธรรมเนียมธนาคารที่เกิดจากการกู้ยืมเงิน หมายถึงค่าธรรมเนียมในการจัดการวงเงินกู้ ค่าธรรมเนียมในการประเมินวงเงินกู้ ค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินกู้ยืมนั้น อย่างไรก็ตาม “ค่าธรรมเนียมธนาคาร” และ “ดอกเบี้ยจ่ายที่เกิดจากการกู้ยืม” เพื่อนำเงินกู้มาใช้ในการดำเนินงานถือเป็น “ต้นทุนทางการเงิน” และกิจการต้องบันทึกในบัญชี ค่าใช้จ่ายของกิจการที่สามารถหักได้จากรายได้เพื่อการคำนวณกำไรสุทธิและภาษีในที่สุด (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ.2554)

การดำเนินงานของกิจการจำเป็นต้องมีการขยายตัวทางธุรกิจเพื่อเพิ่มความมั่งคั่งให้กับธุรกิจ ดังนั้น กิจการจึงจำเป็นต้องมีการลงทุน (Capital Investment) ในโครงการต่างๆ เพื่อขยายตัว เช่น การลงทุนซื้อเครื่องจักร การขยายโรงงานเพิ่ม เป็นต้น การลงทุนในโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ กิจการจำเป็นต้องจัดทำงบประมาณการลงทุน (Capital Budgeting) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนก่อนการตัดสินใจลงทุนในแต่ละโครงการ และมีการประมาณการกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายของแต่ละโครงการเพื่อประเมินค่าความคุ้มค่าของการลงทุนในโครงการ (เมธสิทธิ์ พูลดี, 2550 หน้า 151)

ดังนั้น ต้นทุนทางการเงิน โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากกิจกรรมจัดหาเงินทุนของกิจการเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นจากเรื่องของเงินนั่นเอง เช่น ดอกเบี้ย (Interest) จากเงินกู้ที่กิจการกู้มาลงทุน รวมถึงค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของธนาคารที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมด้วย

แหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ (ศุภลักษณ์ อังคสุโข, 2549)

จากทฤษฎีทางการเงิน พบว่าเราสามารถแบ่งประเภทแหล่งเงินทุนตามระยะเวลาในการได้และชำระคืนเงินทุนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ แหล่งเงินทุนระยะสั้นและแหล่งเงินทุนระยะยาว

แหล่งเงินทุนระยะสั้นในทางทฤษฎี หมายถึง เงินทุนที่ได้จากการก่อหนี้สินระยะสั้น ซึ่งมีกำหนดชำระคืนภายใน 1 ปี และมักจะมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน เช่น การลงทุนในสินค้าเพื่อการจำหน่าย การสำรองเป็นเงินทุนหมุนเวียนสำหรับลูกค้า การค้า การก่อหนี้ระยะสั้นส่วนใหญ่จึงจะไปตามปกติธุรกิจ ซึ่งเมื่อบริษัทได้รับเงินจากการดำเนินงานก็มักจะนำมาชำระคืนแหล่งเงินทุนต่าง ๆ แหล่งเงินทุนประเภทนี้มีหลายลักษณะ เช่น สินเชื่อทางการค้า หรือ เจ้าหนี้การค้าซึ่งความยืดหยุ่นของการได้รับเครดิตจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับภาระตราสารพาณิชย์ หรือ ตัวสัญญาใช้เงิน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะออกโดยบริษัทขนาดใหญ่และค่อนข้างมีชื่อเสียงทางการค้าดี บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมจึงไม่ค่อยมีโอกาสใช้แหล่งเงินทุนนี้มากนัก และเงินกู้ระยะสั้นซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนที่จัดหาจากสถาบันการเงิน โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เงินกู้ชนิดมีหลักประกันและไม่มีหลักประกัน โดยเงินกู้ชนิดไม่มีหลักประกันมีความยืดหยุ่นมากกว่าและบริษัทมักจะได้รับความเชื่อถือจากผู้ให้กู้มากกว่าเงินกู้แบบมีหลักประกันซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทที่มีขนาดเล็กและยังไม่เป็นที่รู้จัก สินทรัพย์ของบริษัทที่มักถือเป็นหลักประกัน ได้แก่ สินทรัพย์ถาวรประเภทต่าง ๆ เช่น ที่ดิน อาคาร และเครื่องจักร หรือแม้กระทั่งสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น ๆ เช่น บัญชีเงินฝากประจำ และสินค้าคงเหลือของบริษัท

ในขณะที่แหล่งเงินทุนระยะยาว หมายถึง การจัดหาเงินทุนเพื่อดำเนินงานในระยะยาว ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรของบริษัท เช่น การซื้อเครื่องจักรและก่อสร้างโรงงาน การลงทุนในลักษณะนี้ต้องใช้เวลามากกว่าการลงทุนจะเสร็จและคืนทุน ดังนั้น จึงต้องจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนระยะยาวเพื่อที่จะได้มีระยะเวลาในการชำระเงินที่ยาวนานขึ้น แหล่งเงินทุนประเภทนี้มีหลายลักษณะ อันดับแรกคือ แหล่งเงินทุนภายในกิจการ ได้แก่ ผลประกอบการสะสมที่เกิดกำไรหรือขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาหักด้วยเงินปันผลที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นที่เรียกว่า กำไรสะสม (Retain Earning) และแหล่งเงินทุนภายนอกกิจการ ซึ่งสามารถจัดหาได้ใน 2 ลักษณะ คือ การก่อหนี้สินและการระดมทุนเพิ่มเติมจากผู้ถือหุ้น

การจัดการเงินทุนจากการก่อหนี้สิน สามารถทำได้โดยการกู้ยืมจากสถาบันการเงินหรือการออกหลักทรัพย์จำหน่าย เช่น การออกหุ้นกู้ อย่างไรก็ตามต้นทุนทางการเงินสำหรับการกู้ยืมระยะยาวจะค่อนข้างสูงรวมถึงหลักประกันต่าง ๆ ในขณะที่การจัดการเงินทุนจากการระดมทุนเพิ่มเติมจากผู้ถือหุ้นทำได้ 2 ลักษณะได้แก่ การออกหุ้นสามัญ และการออกหุ้นบุริมสิทธิ โดยข้อแตกต่างคือ ผู้ถือหุ้นมีสิทธิออกเสียงในการบริหารงานของบริษัทและต้องรับความเสี่ยงของผลการบริหารงานซึ่งสะท้อนในรูปของเงินปันผลที่ไม่มีความแน่นอน ในขณะที่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิมีฐานะเป็นเจ้าของบริษัทแต่ไม่มีสิทธิในการดำเนินงานและได้รับผลตอบแทนคือ เงินปันผลในอัตราคงที่

จากทฤษฎีทางการเงินข้างต้น จะเห็นได้ว่าบริษัทมีช่องทางที่จะระดมทุนได้หลายช่องทาง ตามความเหมาะสมของการลงทุนนั้น ๆ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้วยปัจจัยต่าง ๆ เช่น ขนาดและความน่าเชื่อถือของบริษัท ซึ่งเป็นสิ่งที่สถาบันการเงินต้องพิจารณาในการให้สินเชื่อ และจะสะท้อนให้เห็นจากต้นทุนทางการเงินรวมทั้งหลักประกันที่บริษัทต้องรับภาระและจัดหามาเพื่อแหล่งเงินทุนดังกล่าว

ดังนั้น เงินทุน จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อกิจการ เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ช่วยลดเสี่ยงให้กิจการดำเนินงานต่อไปได้ เพราะในช่วงแรกเงินทุนมักจะมาจก “ทุน” ของเจ้าของกิจการเป็นผู้ก่อตั้ง ครอบครัว เครือญาติ หรือเพื่อนฝูง ต่อมาเมื่อกิจการเริ่มเจริญเติบโตขึ้นในอนาคต การใช้ทุนของเจ้าของกิจการอย่างเดียวน่าจะไม่เพียงพอ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อมารองรับการขยายตัวของกิจการต่อไป

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้น

ผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนในหุ้น ย่อมคาดหวังผลประโยชน์หรือผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นซึ่งจะเป็นรูปแบบของ “เงินปันผล” และ “ส่วนต่างราคาที่เปลี่ยนแปลงลงไปจากเดิม” เช่น ถ้ามีผู้คาดการณ์ว่าการลงทุนในหุ้น ABC จะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบของเงินปันผลมากขึ้น ก็จะทำให้บุคคลนั้นยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อซื้อหุ้น ABC ในราคาที่สูงขึ้น ราคาหุ้น ABC ก็จะปรับตัวสูงขึ้น ให้ทางกลับกัน ถ้าผู้ลงทุนคาดการณ์ว่าในอีก 2 – 3 เดือน ถ้าขายหุ้นต่ออาจจะได้ราคาขายน้อยกว่าตอนที่ซื้อมา ผู้ลงทุนคนนั้นก็จะไม่ยอมจ่ายเงินเพื่อซื้อหุ้น ณ ราคาปัจจุบัน แต่จะยอมจ่ายในราคาที่ต่ำกว่า เพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่คาดว่าตนเองจะต้องเผชิญในอีก 2 – 3 เดือน

ข้างหน้า ราคาหุ้น ABC ก็จะปรับตัวลดลงง่าย ๆ คือ ราคาหุ้น ณ ปัจจุบันจะถูกกำหนดมาจาก 2 ปัจจัยหลัก คือ

1. ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ ทั้งในรูปแบบเงินปันผลและส่วนต่างราคา
2. ความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนจะต้องเผชิญจากการลงทุนในหุ้น

โดยผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับและความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนจะต้องเผชิญจากการลงทุนในหุ้น เป็นตัวกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น และมูลค่าที่แท้จริงของหุ้นจะส่งผลกระทบต่อราคาตลาดของหุ้นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดราคาหุ้นจัดกลุ่มเป็น 3 ปัจจัยใหญ่ ๆ

1.1 ภาวะเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจดี ราคาหุ้นมักจะเพิ่มขึ้น เพราะนักลงทุนมองว่าโอกาสที่จะขาดทุนในช่วงนี้มีน้อย เพราะเศรษฐกิจดีประชาชนต่างจับจ่ายใช้สอยกันเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ยอดขายและกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้น บริษัทสามารถจ่ายผลตอบแทนให้แก่ผู้ลงทุนได้มากขึ้นตามไปด้วยในทางกลับกันถ้าเศรษฐกิจไม่ดี ราคาหุ้นก็จะลดลง เพราะผู้ลงทุนมีความกังวลในผลประกอบการของกิจการ เช่น ช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดี กำลังซื้อของประชาชนจะลดลงส่งผลกระทบต่อยอดขายของกิจการลดลงหรือขาดทุน ทำให้ผู้ลงทุนจะไม่รับการจัดสรรกำไรจากกิจการ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้ลงทุนรู้สึกได้ถึงความเสี่ยงจึงนำหุ้นที่ถืออยู่ออกมาขายในตลาดเมื่อมีการขายหุ้นจำนวนมากทำให้ราคาหุ้นลดลงในที่สุด

1.2 ภาวะอุตสาหกรรม ถ้าอุตสาหกรรมใดอยู่ในช่วงขาขึ้นราคาหุ้นมักจะปรับตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้ลงทุนคาดการณ์ว่าผลประกอบการของบริษัทในอุตสาหกรรมนั้นจะปรับเพิ่มขึ้นตามภาวะอุตสาหกรรม ในทางตรงข้าม ถ้าอุตสาหกรรมใดอยู่ในช่วงขาลง ราคาหุ้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมนั้นจะมีการปรับตัวลดลง เนื่องจากผู้ลงทุนกังวลถึงความเสี่ยงจึงขายหุ้นในอุตสาหกรรมดังกล่าว

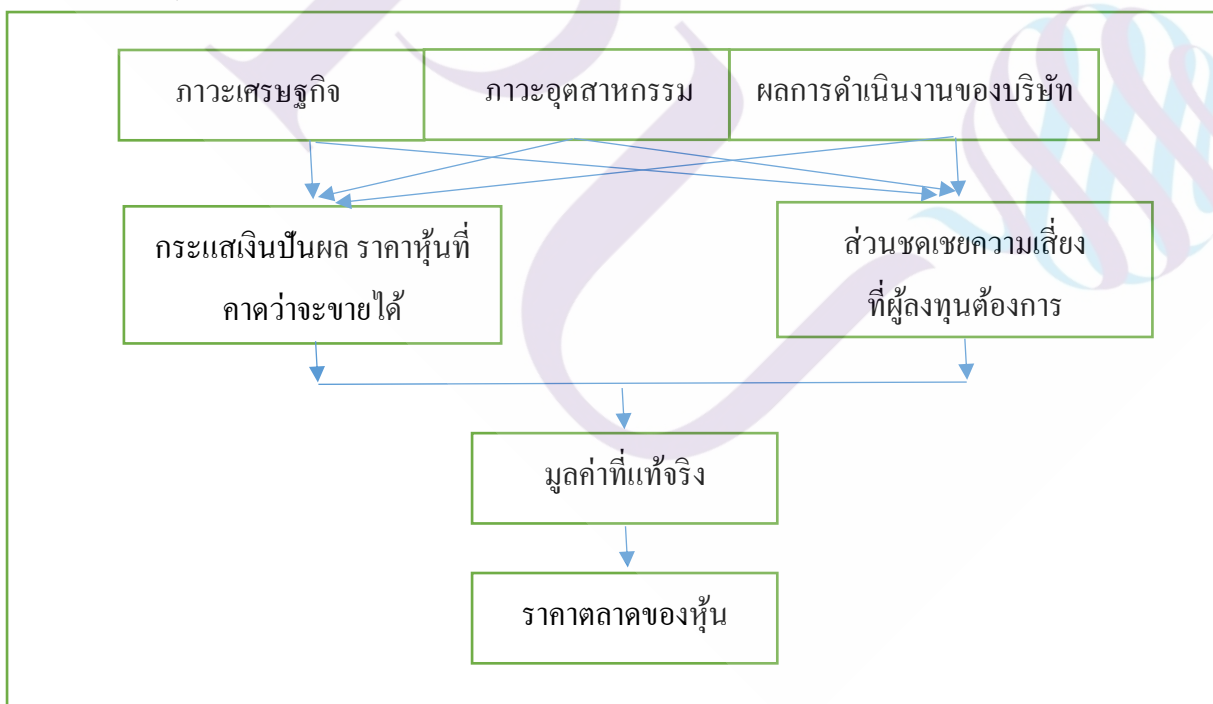
1.3 ผลการดำเนินงานของบริษัท ขึ้นอยู่กับนโยบาย กลยุทธ์และความสามารถของผู้บริหารกล่าวคือ ในช่วงที่สภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไม่ดี หากผู้บริหารของบริษัทมีความสามารถสูงก็อาจจะทำให้ผลประกอบการของบริษัทลดลงไม่มาก และราคาหุ้นก็จะปรับตัวลดลงไม่มาก (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2558)

โดยการลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถือเป็นวิธีการหนึ่งที่นักลงทุนให้ความสนใจ และสิ่งที่นักลงทุนพิจารณา คือ ราคาหุ้นและผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ในรูปแบบของเงินปันผล (Dividend) และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (ผลต่างของราคาซื้อ

กับราคาขาย หรือ Capital Gain or Loss) ดังนั้นนักลงทุนจึงจำเป็นต้องหาเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ราคาหุ้นและช่วยนักลงทุนในการตัดสินใจ (กนกกรณ์ ประภาพรสิทธิ์, 2551)

จากการหามูลค่าที่แท้จริงของราคาหุ้นทำให้เกิดความเชื่อว่่านักลงทุนที่ต้องการลงทุนในหุ้นวันนี้ย่อมหวังผลประโยชน์หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลงไปจึงน่าจะเกิดจากการคาดการณ์ในอนาคตของนักลงทุนถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ ทั้งในรูปแบบของ เงินปันผล และส่วนต่างของราคาหุ้นที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปัจจัยหลักที่สำคัญที่เป็นตัวกำหนดราคาหุ้นสามัญสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ ทั้งในรูปแบบของเงินปันผลและส่วนต่างของราคาหุ้น และความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนจะต้องเผชิญจากการลงทุนในหุ้น (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2557)

ปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดราคาหุ้นสามัญเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยพื้นฐาน โดยสามารถนำมาจัดเป็นกลุ่ม 3 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม และผลการดำเนินงานของบริษัท ดังนั้นในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดราคาหุ้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึง 3 ปัจจัยนี้ซึ่งเรียกการวิเคราะห์หลักทรัพย์ตามแนวคิดนี้ว่า การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundament Analysis) (ฐิตราภรณ์ สวรรค์ตรานนท์, 2556)



ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดราคาหุ้น

ที่มา : (ฐิตราภรณ์ สวรรค์ตรานนท์, 2556)

ปัจจัยที่ 1 ภาวะเศรษฐกิจ กล่าวคือถ้าเศรษฐกิจดี ราคาหุ้นจะเพิ่มขึ้น เพราะผู้ลงทุนมองว่าโอกาสที่กิจการจะขาดทุนในช่วงนี้มีน้อย จึงกล้าที่จะลงทุนในหุ้นเพิ่มขึ้น เช่น ภาวะเศรษฐกิจดีประชาชนจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ส่งผลต่อยอดขายและผลกำไรของกิจการ เมื่อกำไรเพิ่มบริษัทก็สามารถจ่ายผลตอบแทนให้แก่ผู้ลงทุนได้มากขึ้นตามไปด้วย ในทางกลับกันถ้าเศรษฐกิจไม่ดี กำลังซื้อของประชาชนก็ลดลงส่งผลต่อยอดขายของกิจการลดลงหรือขาดทุน ทำให้ผู้ลงทุนก็จะไม่ได้รับการจัดสรรกำไรจากกิจการ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้ลงทุนรู้สึกได้ถึงความเสี่ยงจึงนำหุ้นที่ถืออยู่ออกมาขายในตลาดเมื่อมีการขายหุ้นจำนวนมากทำให้ราคาหุ้นลดลงในที่สุด

ปัจจัยที่ 2 ภาวะอุตสาหกรรม ในภาวะนี้ถ้าอุตสาหกรรมใดอยู่ในช่วงขาขึ้น ราคาหุ้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมนั้นมักจะปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ลงทุนคาดการณ์ว่าผลประกอบการของบริษัทในอุตสาหกรรมนั้นจะปรับเพิ่มขึ้นตามภาวะอุตสาหกรรม ในทางตรงกันข้าม ถ้าอุตสาหกรรมใดอยู่ในช่วงขาลง ราคาหุ้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมนั้นจะมีการปรับตัวลง เนื่องจากผู้ลงทุนกังวลถึงความเสี่ยงจึงขายหุ้นในอุตสาหกรรมดังกล่าว

ปัจจัยที่ 3 ผลการดำเนินงานของบริษัท ผลการดำเนินงานของบริษัท เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทโดยตรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจ กลยุทธ์ของกิจการ และความสามารถของผู้บริหาร กล่าวคือ ในช่วงที่สภาวะเศรษฐกิจไม่ดีหากผู้บริหารของบริษัทมีความสามารถสูงก็อาจจะทำให้ผลประกอบการของบริษัทลดลงไม่มาก และราคาหุ้นก็จะปรับตัวลดลงไม่มากเช่นกัน (ดารณี ขมณา, 2557)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ที่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับต้นทุน กำไรขั้นต้น และราคาหุ้นสามัญเพื่อสนับสนุนแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับเรื่องการศึกษา และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ตามประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินและต้นทุนทางการเงิน พบว่าที่ผ่านมามีแต่งานวิจัยเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หลักเท่านั้น โดย โสภากิตติธรรมกุล (2552) ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากงบการเงินแล้วนำมาคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินในลักษณะต่าง ๆ และสรุปได้ว่าบริษัทมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินหลังจากเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงแหล่งเงินทุนให้ดอกเบี้ยซึ่งเป็นต้นทุนทางการเงินของบริษัทลดลง ขณะที่ นิติ ตระกพิบูลย์ (2536) ได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในเวลาต่อมาโดยใช้การวิเคราะห์น้ำหนักของการเปลี่ยนแปลงที่คำนวณได้จากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างก่อนและหลังจากการเข้าจดทะเบียนของสินทรัพย์และตัวแปรจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เช่น หนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะยาวและส่วนของผู้ถือหุ้น จากข้อมูลในงบการเงินพบว่า บริษัทมีโครงสร้างทางการเงินจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นหลักมากขึ้นและมีต้นทุนทางการเงินที่ลดลง โดยเฉพาะหุ้นสามัญ ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นนัยสำคัญแต่ก็เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับดอกเบี้ย ซึ่งถือเป็นต้นทุนทางการเงินได้มีการศึกษาในเรื่องอัตราดอกเบี้ยกับราคาหุ้น โดยสุวิทย์ บรรลือฤทธิ์ (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลเป็นรายเดือนตั้งแต่เดือน มกราคม 2554 ถึงเดือน ธันวาคม 2554 เก็บข้อมูลของธนาคาร 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารทหารไทยและธนาคารไทยพาณิชย์ จากผลการศึกษาพบว่าอัตราดอกเบี้ย MOR เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นไปในแนวเดียวกับงานวิจัยของ สมชนก วันพุกหัสและไกรจิต สุตะเมือง (2556) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและดัชนีหลักทรัพย์ของหมวดธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าอัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลระหว่างธนาคารมีความสัมพันธ์กับดัชนีหลักทรัพย์ของหมวดธนาคารพาณิชย์ ซึ่ง

เป็นแนวทางเดียวกันกับ นรินทร์ สุนันทศักดิ์ (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและราคาหุ้นสามัญ บริษัท ทูนครนชาติ จำกัด (มหาชน) พบว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นสามัญ บริษัท ทูนครนชาติ จำกัด (มหาชน) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ พงศ์สวัสดิ์ ภูสมศรี (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาหุ้นสามัญ บริษัท ปีโตรเลียมสำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ของประเทศไทย โดยตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรทางด้านเศรษฐศาสตร์มหภาค ได้แก่ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนในตลาดพันธบัตร 14 วัน ดัชนีอุตสาหกรรมดาวนัโจนส์ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชี ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ ส่วนตัวแปรตามได้แก่ ราคาหุ้นสามัญของ บริษัท ปีโตรเลียมสำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) จากผลการศึกษาความสัมพันธ์เชิงคลยภาพระยะยาว พบว่า ราคาหุ้นสามัญ มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนในตลาดพันธบัตร 14 วัน อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชี และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ดัชนีอุตสาหกรรมดาวนัโจนส์ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ Moss และ Moss (2010) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลกับดัชนีราคาหุ้นสามัญของกลุ่มธนาคาร (BKX Index) โดยเก็บข้อมูลเป็นรายสัปดาห์ ตั้งแต่เดือน มกราคม 1997 ถึง พฤศจิกายน 2009 พบว่าอัตราดอกเบี้ยส่งผลต่อราคาหุ้นสามัญในกลุ่มธนาคารในทิศทางตรงข้าม นอกจากนี้ยังทดสอบ ระยะเวลาในการครบกำหนดไถ่ถอน (Term structure) ของตราสารนี้ว่ามีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนและผู้จัดการธนาคารหรือไม่ โดยใช้อัตราดอกเบี้ยของตราสารหนี้ 3 ระยะสั้น กลาง และยาว กับราคาปิดของหุ้นสามัญพบว่า ถ้าอัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูง ควรจะลดสัดส่วนหุ้นกลุ่มธนาคารในทางตรงข้ามถ้าอัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ควรจะเพิ่มสัดส่วนหุ้นกลุ่มธนาคาร

Jawaid และ UI Haq (2012) ได้ทำการตรวจสอบถึงผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย และความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นในกลุ่มธนาคารของประเทศปากีสถาน โดยทำการเก็บข้อมูลเป็นรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม 2004 ถึง เดือนธันวาคม 2010 พบว่าความสัมพันธ์ในระยะยาวของอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ย

ระยะสั้นกับราคาหุ้นมีทิศทางตรงกันข้าม ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยกับราคาหุ้นมีทิศทางเดียวกันผลการศึกษานี้สนับสนุนได้ว่าอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยสามารถใช้เป็นดัชนีวัดในเรื่องการตัดสินใจลงทุน

ในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนขายและกำไรขั้นต้นนั้น จักรี พุ่งแจ้ง (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และราคาหุ้นสามัญของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ระหว่างปี 2545 ถึง 2554 โดยรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินและข้อมูลที่ได้จากการคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ได้เลือกใช้อัตราส่วนทางการเงิน จำนวน 7 อัตราส่วน ดังนี้ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ระยะเวลาถัวเฉลี่ยการหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ ระยะเวลาถัวเฉลี่ยเรียกเก็บเงินลูกหนี้ ระยะเวลาการชำระหนี้ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนราคาตลาดต่อกระแสเงินสดต่อหุ้น อัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี ผลการวิจัยพบว่ามูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ ไม่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ และพบว่าอัตราส่วนทางการเงินมีผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ เครื่องมือทางการเงินที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นสามัญของ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ได้ดีคืออัตราส่วนทางการเงิน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ ดร.ณิ ชมณา (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนหมุนเวียนกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ซึ่งการศึกษานี้ตัวแปรตาม ได้แก่ ราคาหุ้นสามัญ และตัวแปรอิสระ ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุน หมุนเวียน วงจรเงินสด อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ และอัตราส่วนกำไรต่อหุ้น ส่วนตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน และอัตราส่วนกำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และจากการศึกษายังพบว่าตัวแปรควบคุมอย่าง ขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ ทั้งนี้จากการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างวงจรเงินสด อัตราส่วนหมุนเวียน ลูกหนี้ กับราคาหุ้นสามัญ

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับกำไรขั้นต้น ธัญญ์นรี กุลศิริเสฏฐ์ (2554) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์งบการเงินกับความสำเร็จจากการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จากการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการสำรวจโดยใช้สถิติ Correlation โดยจะศึกษานักลงทุนรายย่อยที่มีการลงทุนในช่วงเวลา ตั้งแต่เริ่มลงทุน จนถึง 30 กันยายน 2554 โดยกานสำรวจและแจกแบบสอบถามในช่วงเดือน พฤศจิกายน – เดือน ธันวาคม 2554 โดยการจัดกลุ่มปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันด้วยวิธีการสกัดปัจจัย โดยพิจารณาถึงกำไรของบริษัท ไม่ว่าจะเป็นกำไรขั้นต้น, กำไรจากการดำเนินงาน, กำไรขาดทุนสุทธิ ฯลฯ ของบริษัทที่ต้องการลงทุน ด้วยการวิเคราะห์ พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับระดับความสำเร็จจากการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแปลได้ว่าการศึกษาข้อมูลจากงบการเงินมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จจากการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ สุภัทรา ทรวงแก้ว (2551) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทของกลุ่มพลังงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้อัตราส่วนทางการเงินรายไตรมาสทั้งหมด 11 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้า อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์ระยะเวลาในการเก็บหนี้ อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย อัตรากำไรขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไร อัตราส่วนมูลค่าตลาดต่อมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2548 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ.2549 และราคาตลาดหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนทางการเงิน 11 อัตราส่วน โดยอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไร จำนวน 7 ใน 16 หลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดหลักทรัพย์ได้ ทั้งนี้ ในการลงทุนนักลงทุนต้องวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ๆ เช่น อัตราแลกเปลี่ยน ภาวะเศรษฐกิจและการเมืองก่อนตัดสินใจลงทุน ขณะที่ ยิ่งเจริญ บุญยัง (2558) ได้ศึกษาในเวลาต่อมาได้ศึกษาความสัมพันธ์อัตราส่วนทางการเงิน ผลวิจัยพบว่าหมวดธุรกิจก่อสร้างมีอัตราวัดความสามารถในการทำกำไรสูงกว่าหมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นผลมาจากการที่บริษัทในหมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีหนี้สินสูง ทำให้เกิดต้นทุนทางการเงินสูงขึ้น จึงทำให้ผลการดำเนินงานต่ำลง ยกเว้นความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นที่หมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มีสูงกว่า

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ หรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ เช่น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินหลักของธนาคารพาณิชย์กับราคาหุ้นสามัญในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ได้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลงบการเงิน ได้แก่ งบแสดงฐานะทางการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และรายการสรุปแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารพาณิชย์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 11 บริษัท โดยตัวแปรตาม คือการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นสามัญของธนาคาร ณ ไตรมาสนั้น ๆ และตัวแปรอิสระและการวัดค่า คือ อัตราส่วนทางการเงิน อย่างอัตรากำไรสุทธิต่อหุ้น (Earning per Share) การเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น (Book Value per Share)

ผลจากการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่าตัวแปรอิสระได้แก่ อัตราส่วนกำไรต่อหุ้น และอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น กล่าวคือเมื่ออัตราผลตอบแทนต่อหุ้นที่มีผู้ถือหุ้นได้รับจากการถือหุ้นของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น ก็จะส่งผลให้ราคาของหุ้นสามัญของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย และอัตราส่วนผลตอบแทนของสินทรัพย์นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อธิบายได้ว่าปริมาณการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนสินทรัพย์นั้น ไม่ส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญของกลุ่มธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นแต่จะส่งผลในทิศทางตรงกันข้าม หรืออาจจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเลย รัชวิน โอรัสพร (2551)

การศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี SET 100 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลจากการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระ คือ ดัชนีการกำกับดูแลกิจการ และตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการ และกำไรสุทธิต่อหุ้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหุ้น กล่าวคือ การกำกับดูแลกิจการที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ช่วยให้กิจการมีความน่าเชื่อถือและสร้างความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น นักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสีย จึงส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญปรับตัวสูงขึ้น และขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหุ้น กล่าวคือ บริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีความสามารถในการสร้างผลการดำเนินงาน

และผลกำไรที่ดีกว่าบริษัทเล็ก จึงส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญปรับตัวสูงขึ้นและกำไรสุทธิต่อหุ้น กล่าวคือ ผลกำไรที่เกิดขึ้นจะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ เมื่อกิจการมีการเพิ่มขึ้นของกำไรจากการดำเนินงาน นักลงทุนจึงเกิดความสนใจเข้าซื้อหุ้นของกิจการนั้น ซึ่งส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญของกิจการนั้น ปรับตัวสูงขึ้น และพบว่าตัวแปรควบคุมอย่างความสามารถในการทำกำไร ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับราคาหุ้นสามัญ กล่าวคือ การเพิ่มขึ้นของอัตรากำไรต่อผู้ถือหุ้นไม่มีผลทำให้ราคาหุ้นสามัญปรับเพิ่มขึ้นได้เนื่องจากผลการศึกษาเป็นช่วงวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ถือหุ้นในประเทศไทยในการเลือกลงทุนในกิจการนั้น จิตกรรณ สวรรค์ทรานนท์ (2556)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนหมุนเวียนกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เงินทุนหมุนเวียน และอัตรากำไรต่อผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับราคาหุ้นสามัญของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งหากบริษัทมีการจัดการสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะ ส่งผลให้กำไรจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น และมีผลทำให้ราคาหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น และจากการศึกษา ยังพบว่าตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับราคาหุ้นสามัญของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า เมื่อบริษัทมีการเติบโต สินทรัพย์รวมเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น ทั้งนี้จากการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่าง วงจรเงินสด อัตรากำไรหมุนเวียน ลูกหนี้ และอัตรากำไรหมุนเวียนสินค้างเหลือ กับราคาหุ้นสามัญ ดารณี ยมนา (2557)

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร กรณีศึกษา บริษัท ABC จำกัด พบว่า ราคาหุ้นในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ นั่น กล่าวคือ อัตรากำไรสุทธิระหว่างเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ ดัชนีหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร อัตรากำไรเงินฝากประจำ 3 เดือนซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภค โภคมีเครื่องหมายติดลบหรือตรงข้ามกันแสดงว่ามีการเปลี่ยนแปลงในทาง ตรงกันข้าม ผลจากการศึกษามีความน่าเชื่อถือถึงร้อยละ 85.30 วันชัย เอมละออ (2552)

การศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลกระทบของปัจจัยเศรษฐกิจต่อดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้แบบจำลองเศรษฐกิจ พบว่าปริมาณซื้อหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างชาติมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค กลุ่มธนาคาร และกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ราคาทองคำแท่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม ราคาน้ำมันดิบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค อัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มธนาคาร กลุ่มพาณิชย์ ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กลุ่มพาณิชย์ อัตราเงินเฟ้อมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม สุพิชชา ตรีพัทธ์และเจียมจิตร ชวากร (2556)

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เกี่ยวกับปัจจัยเศรษฐกิจและปัจจัยภายในซึ่งเป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 ถึง พ.ศ.2555 รวมระยะเวลา 20 ไตรมาส การศึกษาใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยเศรษฐกิจ คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ (USD) สามารถอธิบายความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ได้ในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนปัจจัยภายในที่สามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ ได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี (P/BV) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อรุมา ต้นดี (2556)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามระเบียบวิธีวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ประชากรและตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวนทั้งสิ้น 33 บริษัท

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2562	จำนวน (บริษัท)
บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค	40
หัก บริษัทที่อยู่ในหมวดฟื้นฟูกิจการ	-
หัก บริษัทที่ไม่ได้มีรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม	(4)
หัก บริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน	(3)
รวมตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	33

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเก็บข้อมูลจากงบการเงินย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ. 2561 จำนวน 2 รอบระยะเวลาบัญชี (รอบ 6 เดือน เริ่มวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน และรอบ 12 เดือน เริ่ม 1 กรกฎาคม ถึง 31 ธันวาคม) ทั้งนี้ ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในหมวด ฟันฟูกิจการ และบริษัทที่มีรอบระยะเวลาปิดบัญชีไม่ตรงตามระยะเวลาบัญชีดังกล่าว ผลที่ได้จากการกำหนดเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 33 บริษัท ได้ข้อมูลทั้งหมดจำนวน 201 รายปี บริษัท (Firm years) โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อบริษัท
1	บริษัท แอดวานซ์ คอนเนคชั่น คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ACC
2	บริษัท เอเจ แอดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	AJA
3	บริษัท เอเชียน ไฟย์โตซูติคอลส์ จำกัด (มหาชน)	APCO
4	บริษัท บี-52 แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)	B52
5	บริษัท บุตินิวซีดี จำกัด (มหาชน)	BTNC
6	บริษัท คาสเซอรัฟีด โซลคิงส์ จำกัด (มหาชน)	CPH
7	บริษัท ซีพีแอล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	CPL
8	บริษัท ดี.ที.ซี. อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	DTCI
9	บริษัท แฟนซีวูด อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)	FANCY
10	บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	ICC
11	บริษัท แจกเจียอุตสาหกรรม (ไทย) จำกัด (มหาชน)	JCT
12	บริษัท ไลท์ติ้ง แอนด์ อีควิปเมนต์ จำกัด (มหาชน)	L&E
13	บริษัท โมเดิร์นฟาร์มกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	MODERN
14	บริษัท นิวซีดี (กรุงเทพ) จำกัด (มหาชน)	NC
15	บริษัท โอ ซี ซี จำกัด (มหาชน)	OCC
16	บริษัท โอเชียนกลาส จำกัด (มหาชน)	OGC
17	บริษัท แพนเอเชียฟูดแวร์ จำกัด (มหาชน)	PAF
18	บริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน)	PDJ

ตารางที่ 3.2 แสดงกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อบริษัท
19	บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)	PG
20	บริษัท ร็อกเวิช จำกัด (มหาชน)	ROCK
21	บริษัท เอส แอนด์ เจ อินเตอร์เนชั่นแนล เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด (มหาชน)	S&J
22	บริษัท ซาบีน่า จำกัด (มหาชน)	SABINA
23	บริษัท สว่างเอ็กซ์พอร์ต จำกัด (มหาชน)	SAWANG
24	บริษัทสยามสตีลอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	SIAM
25	บริษัท สหยูเนี่ยน จำกัด (มหาชน)	SUC
26	บริษัท ธนูลักษณ์ จำกัด (มหาชน)	TNL
27	บริษัท ไทยออฟติคอล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	TOG
28	บริษัท เท็กซีไทล์เพรสทีจ จำกัด (มหาชน)	TPCORP
29	บริษัท เขียวสุรัตน์ จำกัด (มหาชน)	TSR
30	บริษัท โรงงานผ้าไทย จำกัด (มหาชน)	TTI
31	บริษัท ยูเนี่ยนไฟโอเนียร์ จำกัด (มหาชน)	UPF
32	บริษัท ยูเนี่ยนอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำกัด (มหาชน)	UT
33	บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน)	WACOAL

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ กระจายทำการสำหรับเก็บข้อมูลงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

ข้อมูลจากงบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ย้อนหลัง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ.2561 จำนวน 2 รอบระยะเวลาบัญชี (รอบ 6 เดือน เริ่มวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 มิถุนายน และรอบ 12 เดือน เริ่ม 1 กรกฎาคม ถึง 31 ธันวาคม) จำนวน 33 บริษัท โดยได้ข้อมูลดังกล่าวจากฐานข้อมูล SETSMART (SET Market Analysis and Report Tool) ฐานข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฐานข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้ข้อมูลทั้งสิ้น 201 รายปี บริษัท (Firm years) อีกทั้งแหล่งที่มาอื่น ๆ ได้แก่ หนังสือ วารสาร ตำราวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และนำมาใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานการวิจัย

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาโดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ตามรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ ต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงิน และกำไรขั้นต้น

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ราคาหุ้นสามัญ (SP) โดยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือ ราคาหุ้นสามัญ ณ วันสิ้นปี เนื่องจากราคาปิดเป็นราคาที่ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายเห็นตรงกันว่าเป็นระดับราคาที่มีความเหมาะสมเป็นตัวแทนราคาของแต่ละวัน (ชัชวีน โอจรัสพร, 2551)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ก็จะนำข้อมูลที่เก็บได้นั้นมาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ทั้งนี้ เพื่ออธิบาย บรรยาย หรือสรุป ลักษณะของข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวเลข หรือตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ อันจะทำให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ การอธิบาย บรรยาย หรือข้อสรุป นั้นจะบรรยายในรูปแบบต่าง ๆ อาทิเช่น การหาค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) หรือการวิเคราะห์เพิ่มเติมตามลักษณะของข้อมูล

ส่วนที่ 2 สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistic) จากการทดสอบสมมติฐาน

1. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงเส้นของเพียร์สัน (Pearson Correlation) โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงิน และกำไรขั้นต้น กับราคาหุ้นสามัญ (SP)

ความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ใช้วัดหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรที่นำมาศึกษา ที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณมีระดับการวัดตั้งแต่มาตราช่วง (interval scale) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ r มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง ± 1.0 ถ้ามีค่า 0 แสดงว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ถ้ามีค่าเท่ากับ ± 1.00 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างสมบูรณ์ (Perfect Correlation) โดยหากมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 ตัวแปรจะมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ซึ่งจะทำให้ความแม่นยำในการประมาณค่าด้วยสมการถดถอยนี้ลดลง

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อวิเคราะห์หาตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรที่ต้องการศึกษา ว่ามีความสัมพันธ์และมีผลกระทบหรือไม่ และอย่างไร

คำอธิบายตัวแปร

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ เป็นตัวสะท้อนถึงผลการดำเนินงานของกิจการว่ามี รายได้ (Revenues) และ ค่าใช้จ่าย (Expenses) เป็นเท่าใดสำหรับรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น งวด 3 เดือน 6 เดือน หรืองวด 1 ปี ในการดำเนินธุรกิจนั้น หากกิจการมีการควบคุมต้นทุนได้ดีก็จะแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรได้จากทรัพยากรที่มีอยู่ของกิจการ

1. กำไรขั้นต้น (Gross Profit) แสดงถึงความสามารถในการควบคุมต้นทุน ถ้ากิจการมีความยืดหยุ่นในการปรับราคาสินค้า ก็จะรักษาระดับของอัตรากำไรขั้นต้นไว้อยู่ในระดับสูง หากกิจการมีความสามารถในการควบคุมต้นทุนเมื่อเทียบกับรายได้จากการขายนั้น จะทำให้มีความสามารถในการทำกำไรดียิ่งขึ้น

2. ต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold) แสดงถึงต้นทุนของสินค้าหรือบริการที่ขายในงวดบัญชีนั้น เมื่อกิจการมีการควบคุมต้นทุนได้ดี ก็จะส่งผลต่อกำไร ทำให้กำไรสูงขึ้น

3. ต้นทุนทางการเงิน (Financial Cost) แสดงถึงต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งเงิน โดยหลักแล้ว คือ ดอกเบี้ย ของเงินที่กิจการไปกู้ยืมจากแหล่งเงินทุน เมื่อกิจการมีการบริหารต้นทุนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะช่วยสร้างเสถียรภาพ และลดความเสี่ยงจากการกู้เงินมาลงทุน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ราคาหุ้นสามัญ หมายถึง (Stock Price) ราคาหุ้นสามัญ ณ วันสิ้นปี ซึ่งเป็นราคาปิดของหุ้นสามัญแต่ละบริษัทที่มีการซื้อขายผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ราคาปิด (Close Price) หมายถึง ราคาซื้อขายครั้งสุดท้ายของหลักทรัพย์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลบริษัท ของบริษัทที่มีข้อมูลรายงานผลการดำเนินงานในระหว่างปี พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ.2561 จำนวน 33 บริษัท ได้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 201 รายปีบริษัท (Firm years) สำหรับตัวแปรที่ได้นำมาทำการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ ต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงิน กำไรขั้นต้น และตัวแปรตาม คือราคาหุ้นสามัญ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาทดสอบสมมติฐาน และแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

4.2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation)

4.3 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบผลกระทบของตัวแปร ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

การวิจัยในส่วนนี้เป็นการสรุปจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ.2561 จำนวน 33 บริษัท ได้ข้อมูลทั้งสิ้น 201 รายปีบริษัท (Firm years) โดยสามารถจำแนกเป็นหมวดธุรกิจได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค แบ่งตามหมวดธุรกิจ ที่ใช้ในการวิจัย

หมวดธุรกิจ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
1.ธุรกิจแฟชั่น	18	53.7
2.ธุรกิจของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน	10	29.9
3.ธุรกิจของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์	5	16.4
รวม	33	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Products) คือ ธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสินค้าจำเป็นและสินค้าฟุ่มเฟือย แบ่งออกเป็น 3 หมวดธุรกิจ โดยร้อยละ 53.7 เป็นธุรกิจประเภทแฟชั่น (Fashion) คือ เป็นผู้ผลิต ออกแบบ ตัวแทนจำหน่ายสินค้า ได้แก่ เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า เครื่องหนัง กระเป๋า เจียระไนและแปรรูปอัญมณี เครื่องประดับต่าง ๆ รวมทั้งผลิตวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมนี้ เช่น เส้นใย เส้นด้าย ฟอกหนังเป็นต้น รองลงมาร้อยละ 29.9 ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าประเภทของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน (Home & Office Products) คือ เป็นผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายของใช้ในครัวเรือน เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องตกแต่งบ้าน อุปกรณ์กีฬา ของเล่น และเครื่องครัว เป็นต้น หรือเป็นผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์ส่องสว่าง เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านและสำนักงาน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น รวมถึงเป็นผู้ผลิตของใช้สำนักงาน เช่น ปากกา แฟ้มเอกสาร เป็นต้น และบริษัทในกลุ่มฯ อีกร้อยละ 16.4 เป็นผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์ (Personal Products & Pharmaceuticals) คือ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนตัวต่าง ๆ เช่น เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวพรรณ น้ำหอม ผ้าอ้อม กระดาษชำระ เป็นต้น หรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยา เครื่องมือทางการแพทย์ และสินค้าที่ใช้ไบโอเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างระหว่างปี พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ.2561 จำนวน 33 บริษัท ซึ่งมีจำนวนข้อมูลทั้งสิ้น 201 รายปีบริษัท (Firm years) ได้ถูกนำมาวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย สำหรับค่าสถิติที่ใช้ในส่วนนี้ประกอบด้วย การหาค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) โดยทำการแสดงสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของราคาหุ้นสามัญต่อหุ้น

สถิติเชิงพรรณนา : ตัวแปรตาม				
ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ราคาหุ้นสามัญ (SP) (หน่วย : บาท)	0.20	89.75	18.76	20.05

หมายเหตุ : โดยที่ราคาหุ้นสามัญคือ ราคาปิดของหุ้นสามัญแต่ละบริษัทที่มีการซื้อขายกันผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยในการศึกษานี้ใช้ราคาปิดหุ้นสามัญ ณ สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน และ สิ้นสุดวันที่ 30 ธันวาคม

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ราคาหุ้นสามัญต่อหุ้นมีราคาต่ำสุดอยู่ที่ 0.20 บาท และราคาหุ้นสามัญต่อหุ้นสูงสุดอยู่ที่ 89.75 บาท ราคาหุ้นสามัญต่อหุ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.05

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของต้นทุนขาย

สถิติเชิงพรรณนา : ตัวแปรอิสระ				
ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ต้นทุนขาย (หน่วย : พันบาท)	4.65	7,712.59	866.54	1,178.79

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ต้นทุนขายมีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 4.65 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 7,712.59 ล้านบาท โดยต้นทุนขายเฉลี่ยอยู่ที่ 866.54 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1,178.79

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของต้นทุนทางการเงิน

สถิติเชิงพรรณนา : ตัวแปรอิสระ				
ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ต้นทุนทางการเงิน (หน่วย : พันบาท)	(0.12)	61.40	8.97	12.83

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ต้นทุนทางการเงินมีค่าต่ำสุดอยู่ที่ขาดทุน 0.12 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 61.40 ล้านบาท โดยต้นทุนทางการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 8.97 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.83

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไรขั้นต้น

สถิติเชิงพรรณนา : ตัวแปรอิสระ				
ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
กำไรขั้นต้น (หน่วย : พันบาท)	(55.5)	4,708.40	363.87	649.85

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กำไรขั้นต้นมีผลการดำเนินงานต่ำสุดขาดทุนอยู่ที่ 55.5 ล้านบาท และมีผลการดำเนินงานสูงสุดอยู่ที่ 4,708.4 ล้านบาท โดยกำไรขั้นต้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 363.87 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 649.85

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสินทรัพย์รวม

สถิติเชิงพรรณนา : งบแสดงฐานะการเงิน				
(หน่วย : พันบาท)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
สินทรัพย์รวม	213.00	23,306.56	2,896.65	4,287.48

จากตารางที่ 4.6 พบว่าสินทรัพย์รวมมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 213.00 ล้านบาท และค่าสูงสุดอยู่ที่ 23,306.56 ล้านบาท โดยมีสินทรัพย์รวมเฉลี่ยเท่ากับ 2,896.65 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4,287.48 ล้านบาท

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินรวม

สถิติเชิงพรรณนา : งบแสดงฐานะการเงิน				
(หน่วย : พันบาท)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
หนี้สินรวม	27.70	3,246.67	641.35	629.56

จากตารางที่ 4.7 พบว่าหนี้สินรวม มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 27.70 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 3,246.67 ล้านบาท โดยมีหนี้สินรวมเฉลี่ยเท่ากับ 641.35 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 629.56 ล้านบาท

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของส่วนของผู้ถือหุ้นรวม

สถิติเชิงพรรณนา : งบแสดงฐานะการเงิน				
(หน่วย : พันบาท)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม	169.76	20,126.22	2,255.29	3,844.27

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ส่วนของผู้ถือหุ้นรวมมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 169.76 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 20,126.22 ล้านบาท โดยส่วนของผู้ถือหุ้นรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2,255.29 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3,844.27 ล้านบาท

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนหุ้นสามัญต่อหุ้นของทุนจดทะเบียน และหุ้นที่ออกและเรียกชำระแล้ว

สถิติเชิงพรรณนา : ทุนเรือนหุ้น (มูลค่าตามบัญชีต่อหุ้น)				
(หน่วย : บาท)	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ทุนจดทะเบียน	0.10	10	4.29	4.46
หุ้นที่ออกและชำระเต็มมูลค่า	0.10	10	4.25	4.45

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ทุนจดทะเบียนราคาหุ้นสามัญ มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.10 บาทต่อหุ้น และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 10 บาทต่อหุ้น โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 บาทต่อหุ้น และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.46 บาทต่อหุ้น สำหรับหุ้นที่ออกและชำระเต็มมูลค่าราคาหุ้นสามัญ มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.10 บาทต่อหุ้น และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 10 บาทต่อหุ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 บาทต่อหุ้น และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.45 บาทต่อหุ้น

4.2 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation)

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independence Variable) และตัวแปรตาม (Dependence Variable) ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้มีค่าใกล้ -1.0 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมากในเชิงตรงกันข้าม แต่ถ้าหากมีค่าใกล้ +1.0 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันโดยตรงมาก และถ้าหากมีค่าเป็น 0 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน สำหรับงานวิจัยนี้มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold) ต้นทุนทางการเงิน (Financial Cost) และกำไรขั้นต้น (Gross Profit) และมีตัวแปรตาม คือ ราคาหุ้นสามัญ (Stock Price) ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ			
	COGS	FC	GP
SP	.195 ***	-.315 ***	.169 **
COGS		.103	.859 ***
FC			-.035
GP			

, * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, และ 0.01 ตามลำดับ

โดยตัวแปรต่าง ๆ มีความหมายดังนี้

SP คือ ราคาปิดหุ้นสามัญ ณ สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน และ สิ้นสุดวันที่ 30 ธันวาคม

COGS คือ ต้นทุนขาย

FC คือ ต้นทุนทางการเงิน

GP คือ กำไรขั้นต้น

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ ได้ดังนี้

ต้นทุนขาย มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ

ผลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ของต้นทุนขายกับราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.195 แสดงว่าต้นทุนขายมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกัน

ต้นทุนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ

ผลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ของต้นทุนทางการเงินกับราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -0.315 แสดงว่าต้นทุนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางตรงกันข้าม

กำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ

ผลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ของกำไรขั้นต้นกับราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.169 แสดงว่ากำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกัน

นอกจากนี้ยังพบว่าต้นทุนขายกับกำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.859 ซึ่งตัวแปรทั้งสองเป็นตัวแปรที่ใช้ในการอธิบายความสามารถในการทำกำไร จึงทำให้มีความสัมพันธ์กันสูง แสดงว่าถ้าบริษัทมีการบริหารจัดการกับต้นทุนขายได้ดี ก็จะมีผลให้กำไรขั้นต้นสูงขึ้นด้วย

ตารางที่ 4.11 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นกับราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับที่	ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ ความสัมพันธ์
1	ต้นทุนขาย มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ	มีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน
2	ต้นทุนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ	มีความสัมพันธ์ ในทิศทางตรงกันข้าม
3	กำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ	มีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน

จากตารางที่ 4.11 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นกับราคาหุ้นสามัญ ผลการทดสอบพบว่าทั้ง 3 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.50 และ 0.01 ได้แก่

1. ต้นทุนขาย มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกัน
2. ต้นทุนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศตรงกันข้าม
3. กำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกัน

4.3 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบผลกระทบของตัวแปรด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยนำข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเพื่อทดสอบสมมติฐานต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม SP
COGS	0.006 ***
	(0.002)
FC	-0.561 ***
	(0.106)
GP	-0.005
	(0.004)
R ²	0.397

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ พบว่า

สมมติฐานการวิจัย H1: ต้นทุนขาย ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

ผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนขาย ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.006 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H1 โดยมีค่าการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ $B = 0.006$ หมายความว่าต้นทุนขายส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

สมมติฐานการวิจัย H2: ต้นทุนทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

ผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย H2 โดยมีค่าการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ $B = -0.564$ หมายความว่าต้นทุนทางการเงินส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

สมมติฐานการวิจัย H3: กำไรขั้นต้น ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

ผลการวิจัยพบว่า กำไรขั้นต้น ไม่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงปฏิเสธสมมติฐาน H3

สรุป ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระ ที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยพบว่าต้นทุนทางการเงินส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญร้อยละ 39.7¹ โดยพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ ต้นทุนขาย และต้นทุนทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 โดยเมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดีที่สุดและมีระดับใกล้เคียงกัน คือ ต้นทุนขาย และต้นทุนทางการเงิน ตามลำดับ

จากสมมติฐานดังกล่าวข้างต้น สามารถแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

สมมติฐาน	ความหมายของผลการวิจัย	ผลการวิจัย
H1	ต้นทุนขาย ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ	ยอมรับสมมติฐาน
H2	ต้นทุนทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ	ยอมรับสมมติฐาน
H3	กำไรขั้นต้น ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ	ปฏิเสธสมมติฐาน

จากตารางที่ 4.13 จึงสรุปสมมติฐานการวิจัยที่ได้รับการยอมรับปรากฏดังตารางที่ 4.14 ดังนี้

ตารางที่ 4.14 สรุปผลการทดสอบปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ความหมายของผลการวิจัย	ผลการวิจัย
H1	ต้นทุนขาย ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ	ยอมรับสมมติฐาน
H2	ต้นทุนทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ	ยอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 4.14 สรุปผลการทดสอบปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ผลปรากฏว่า ยอมรับ 2 สมมติฐาน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 ได้แก่

1. ต้นทุนขาย ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ
2. ต้นทุนทางการเงิน ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ เพื่อทดสอบหาปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย ในการทดสอบหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบดังกล่าวจะพิสูจน์ให้เห็นว่าการวิเคราะห์ต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้น เป็นเครื่องมือช่วยในผู้บริหารในการบริหารกิจการสำหรับวางแผนและตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งเป็นเครื่องมือช่วยผู้ลงทุนในการใช้ข้อมูลเพื่อพิจารณาตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างเหมาะสมและเพิ่มประสิทธิภาพต่อการลงทุน

เนื้อหาของบทนำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัย ไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหาร ในการบริหารกิจการสำหรับการวางแผนและตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งไปเป็นข้อมูลให้กับผู้ลงทุนในการใช้ข้อมูลเพื่อพิจารณาตัดสินใจลงทุนเพิ่มประสิทธิภาพต่อการลงทุนมากยิ่งขึ้น โดยการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว ได้แก่ ต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold) ต้นทุนทางการเงิน (Financial Cost)

และกำไรขั้นต้น (Gross profit) กับตัวแปรตาม คือ ราคาหุ้นสามัญ (Stock Price) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ และสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 33 บริษัท ซึ่งจัดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Products) สรุปได้ว่า สัดส่วนในกลุ่มแบ่งออกเป็นการประกอบธุรกิจประเภทแฟชั่น (Fashion) มีจำนวนร้อยละ 53.7 ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าประเภทของใช้ในครัวเรือน หรือสำนักงาน (Home & Office Products) จำนวนร้อยละ 29.9 และเป็นผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์ (Personal Products & Pharmaceuticals) จำนวนร้อยละ 16.4 ตามลำดับ

5.1.2 จากจำนวนข้อมูลทั้งสิ้น 201 รายปีบริษัท (Firm years) โดยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษา ได้แก่ การหาค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation)

5.1.2.1 ตัวแปรตาม ราคาหุ้นสามัญต่อหุ้นมีราคาต่ำสุดอยู่ที่ 0.20 บาท และราคาหุ้นสามัญต่อหุ้นสูงสุดอยู่ที่ 89.75 บาท ราคาหุ้นสามัญต่อหุ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 18.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.05

5.1.2.2 ตัวแปรอิสระ ต้นทุนขาย มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ 4.65 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 7,712.59 ล้านบาท โดยต้นทุนขายเฉลี่ยอยู่ที่ 866.54 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1,178.79

5.1.2.3 ตัวแปรอิสระ ต้นทุนทางการเงิน มีค่าต่ำสุดอยู่ที่ขาดทุน 0.12 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 61.40 ล้านบาท โดยต้นทุนทางการเงินมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 8.97 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.83

5.1.2.4 ตัวแปรอิสระ กำไรขั้นต้น มีผลการดำเนินงานต่ำสุดขาดทุนอยู่ที่ 55.5 ล้านบาท และมีผลการดำเนินงานสูงสุดอยู่ที่ 4,708.4 ล้านบาท โดยกำไรขั้นต้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 363.87 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 649.85

5.1.2.5 สินทรัพย์รวม มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 213.00 ล้านบาท และค่าสูงสุดอยู่ที่ 23,306.56 ล้านบาท โดยมีสินทรัพย์รวมเฉลี่ยเท่ากับ 2,896.65 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4,287.48 ล้านบาท

5.1.2.6 หนี้สินรวม มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 27.70 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 3,246.67 ล้านบาท โดยมีหนี้สินรวมเฉลี่ยเท่ากับ 641.35 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 629.56 ล้านบาท

5.1.2.7 ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 169.76 ล้านบาท และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 20,126.22 ล้านบาท โดยส่วนของผู้ถือหุ้นรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2,255.29 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 3,844.27 ล้านบาท

5.1.2.8 ทุนจดทะเบียนราคาหุ้นสามัญ มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.10 บาทต่อหุ้น และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 10 บาทต่อหุ้น โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 บาทต่อหุ้น และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.46 บาทต่อหุ้น สำหรับทุนที่ออกและชำระเต็มมูลค่าราคาหุ้นสามัญ มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.10 บาทต่อหุ้น และมีค่าสูงสุดอยู่ที่ 10 บาทต่อหุ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 บาทต่อหุ้น และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4.45 บาทต่อหุ้น

5.1.3 ต้นทุนขายมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหุ้นสามัญ แสดงว่ากิจการมีการบริหารจัดการต้นทุนขายได้ดีทำให้กิจการสร้างผลกำไรที่ดียิ่งส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น

5.1.4 ต้นทุนทางการเงินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหุ้น แสดงว่าหากกิจการมีต้นทุนทางการเงินเพิ่มขึ้น จะทำให้ราคาหุ้นสามัญลดลง

5.1.5 กำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหุ้นสามัญ แสดงกิจการมีความสามารถในการตั้งราคาขายสินค้าของกิจการ อีกทั้งมีการบริหารเกี่ยวกับต้นทุนขายของกิจการที่ดียิ่งส่งผลให้ราคาหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น

5.1.6 ต้นทุนขายส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ แสดงว่ากิจการให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารจัดการต้นทุนขายเป็นอย่างดี เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อรายได้จากการดำเนินงาน อาจกล่าวได้ว่าเมื่อมีการควบคุมต้นทุนขายได้ดีก็จะทำให้กิจการสร้างผลกำไรมากขึ้นจึงส่งผลต่อราคาหุ้นสามัญเพิ่มขึ้น

5.1.7 ต้นทุนทางการเงินส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ แสดงว่ากิจการให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารจัดการต้นทุนทางการเงิน อีกทั้งควบคุมการบริหารความเสี่ยงของกิจการ อาจกล่าวได้ว่าเมื่อมีต้นทุนทางการเงินเพิ่มขึ้น แสดงถึงภาระทางการเงินที่มากขึ้นจึงส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของบริษัท

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังกล่าว สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนขาย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหุ้นสามัญ และส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

ต้นทุนขายมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในการคำนวณต้นทุนขายสินค้าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการประกอบธุรกิจ ความแม่นยำในการคำนวณต้นทุนขายมีผลต่อความถูกต้องของผลกำไรของกิจการ หรือการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ สำหรับต้นทุนขายถือเป็นมาตรฐานในการกำหนดราคาขาย หากกิจการมีราคาขายสินค้าที่สูงกว่าต้นทุนขายนั้นหมายถึงผลกำไร แต่ในทางกลับกันหากมีราคาขายสินค้าที่ต่ำกว่าต้นทุนขายนั้นแสดงถึงผลขาดทุน นอกจากนี้ต้นทุนขายส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญอีกด้วย ดังนั้นหากกิจการมีความสามารถในการบริหารต้นทุนขายที่เหมาะสมก็จะส่งผลในเรื่องผลกำไรของกิจการ ในการคำนวณต้นทุนขายและการแสดงสินค้าคงเหลือ เพื่อจัดหางบการเงินของกิจการนั้น สามารถนำข้อมูลทางด้านงบการเงินมาใช้ในการควบคุม การวางแผนกำไรและตัดสินใจ การเพิ่มประสิทธิภาพและงบประมาณ โดยต้นทุนขายสามารถนำไปคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อช่วยในการประเมินงบการเงินและใช้ในการคาดการณ์ภาวะอนาคตของกิจการได้ เช่นอัตราส่วนวัดสามารถในการบริหารจัดการสินทรัพย์ (Asset Management Ratios) เป็นอัตราส่วนในการวัดประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินทรัพย์ สำหรับ ต้นทุนขาย นั้น สามารถนำไปคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงิน คืออัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (Inventory Turnover) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการบริหารจัดการสินค้าให้เพียงพอต่อยอดขาย มีส่วนสำคัญในการช่วยการบริหารกิจการให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือทางการเงินในการบริหารอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อสร้างมูลค่าแก่ผู้ถือหุ้น อีกทั้งผู้ที่สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรี ทุงแจ้ง (2556) ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์และราคาหุ้นสามัญของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ระหว่างปี 2545 ถึง 2554 ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนทางการเงินมีผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)

จากผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนทางการเงิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหุ้นสามัญและส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

ต้นทุนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ เมื่อกิจการมีต้นทุนทางการเงินอันเกิดจากความต้องการ การจำกัดความเสี่ยงของผู้ถือหุ้นจากการนำสินทรัพย์ไปค้ำประกัน หรือจากความต้องการขยายกิจการ แต่มีเงินลงทุนไม่เพียงพอ จึงทำให้กิจการต้องกู้เงินมาลงทุน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อันเนื่องมาจากต้องอาศัยเงินกู้จากสถาบันการเงิน โดยอัตราดอกเบี้ยเป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนควรนำมาพิจารณานั้น เป็นอัตราดอกเบี้ยที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง และสะท้อนสภาพของกิจการ จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรินทร์ สุนันทศักดิ์ (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและราคาหุ้นสามัญ บริษัท ทุนชนชาติ จำกัด (มหาชน) พบว่าการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นสามัญ บริษัท ทุนชนชาติ จำกัด (มหาชน)

ต้นทุนทางการเงินส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ กล่าวคือ อัตราดอกเบี้ยที่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ต้นทุนในการกู้ยืมเงินของกิจการส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น แสดงถึงภาระทางการเงินที่มากขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยมีการปรับตัวลดลง ก็จะส่งผลให้ต้นทุนในการกู้ยืมเงินของกิจการส่วนใหญ่ลดลง ทำให้ภาระทางการเงินของกิจการต่ำลง จึงส่งผลให้เป็นช่วงที่มีการกู้ยืมมากขึ้นเพื่อนำเงินไปใช้ในการลงทุน ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยอันเกิดจากการกู้ยืมเงินที่เกิดขึ้นนั้น จึงเป็นสิ่งที่นักลงทุนให้ความสนใจ เพราะเป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ เช่น จะลงทุนขยายโรงงาน ซื้อเครื่องจักรเพิ่มเติม หรือซื้อหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ จำเป็นต้องใช้อัตราดอกเบี้ยเข้ามาช่วยในการตัดสินใจเสมอ ดังนั้นหากกิจการมีการบริหารความเสี่ยงของต้นทุนทางการเงินอย่างเหมาะสม กิจการจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอก เช่น ธนาคาร เป็นต้น กล่าวโดยสรุป คือ หากอัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาขึ้น จะส่งผลกระทบทำให้ราคาหุ้นลดลง เพราะต้นทุนการกู้ยืมเพื่อการลงทุนของกิจการต่างๆ ก็จะสูงขึ้นตามมาด้วย จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวพิชญ์ บรรลือฤทธิ์ (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการใช้อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนในการหาความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ตัวแปรกับราคาหุ้นสามัญ ผลการวิจัยพบว่าอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาปิดของหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์และงานวิจัยของ พงศ์สวัสดิ์ ภูสมศรี (2550) ศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนในตลาดพันธบัตร 14 วันนั้นส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของบริษัท ปิโตเลียมสำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ของประเทศไทย

จากผลการวิจัยพบว่า กำไรขั้นต้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหุ้นสามัญ แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญ

กำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์กับราคาหุ้นสามัญ ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นตามที่กิจการต้องการ ดังนั้นเมื่อวัดผลการดำเนินงานขั้นต้น ขยายสุทธิหักด้วยต้นทุนขาย คือ กำไรขั้นต้น ความสามารถในการทำกำไรขั้นต้นกับยอดขายสินค้า เป็นการประเมินผลในการดำเนินงานของกิจการ หมายความว่า กิจการสามารถทำกำไรได้ดีและมีการควบคุมต้นทุนขายสินค้า อีกทั้งยังมีความสามารถในการตั้งราคาขายสินค้า เมื่อกิจการมีความสามารถในการควบคุมต้นทุน เมื่อเทียบกับรายได้จากการขายจะทำให้มีความสามารถในการทำกำไรที่ดี จึงถือเป็นกำไรตั้งต้นของการทำกำไรของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญญ์นรี กุลศิริเสถียร (2554) การศึกษาข้อมูลจากงบการเงินมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จจากการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยกำไรขั้นต้นสามารถวิเคราะห์ได้ในรูปแบบอัตราร้อยละ คือ อัตรากำไรขั้นต้น ซึ่งจะบอกถึงความสามารถในการตั้งราคาขายสินค้าของกิจการ หรือการบริหารเกี่ยวกับต้นทุนขายของกิจการ ว่ากิจการสามารถตั้งราคาขาย หรือลดต้นทุนขายของกิจการให้สามารถทำรายได้เพิ่มขึ้น ดังนั้นกำไรขั้นต้น ถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการตัดสินใจ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินในอดีตเพื่อคาดการณ์แนวโน้มและความสามารถในการทำกำไรของกิจการในอนาคต จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ อีกทั้งยังช่วยนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญของกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัยประจักษ์ถึงความสำคัญของข้อมูลทางด้านบัญชีเป็นสิ่งที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน ข้อมูลที่ดีต้องมีประโยชน์และช่วยตัดสินใจ ในการบริหารต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงิน และกำไรขั้นต้นที่ดีนั้น ก็จักเป็นประโยชน์ต่อผู้ซึ่งบการเงิน ในการนำไปใช้วางแผนและตัดสินใจ

1. สำหรับผู้บริหาร การนำข้อมูลทางด้านบัญชีมาใช้เป็นแนวทางหรือข้อพิจารณาในการวางแผนและตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ ต้องพิจารณาและวิเคราะห์ไปถึงสัดส่วนที่สูงหรือต่ำโดยการเปรียบเทียบกิจการเอง โดยการเปรียบเทียบแบบไตรมาสต่อไตรมาส หรือปีต่อปี ว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร หรือเปรียบเทียบสินค้าหรือบริการของกิจการกับอุตสาหกรรมเดียวกันว่ามีสัดส่วนเป็นอย่างไร เมื่อเทียบสินค้าประเภทเดียวกัน อีกทั้งการเปรียบเทียบแบบธุรกิจต่อธุรกิจ ซึ่งจะช่วยสะท้อนถึงภาพรวมของธุรกิจได้

2. สำหรับนักลงทุนที่สนใจในหลักทรัพย์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค การนำข้อมูลทางด้านบัญชีมาช่วยในการตัดสินใจในการลงทุนนั้น สามารถนำไปช่วยในการประกอบการตัดสินใจลงทุนได้ เพราะทำให้สามารถวิเคราะห์ถึงความสามารถ และศักยภาพของการบริหารกิจการทั้งเรื่องการควบคุมต้นทุนต่าง ๆ และ ผลกำไร ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นในการพิจารณา โดยที่นักลงทุนควรพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ จากการลงทุนด้วย ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก เช่น สภาพเศรษฐกิจ ภาวะอุตสาหกรรม รวมถึงผลการดำเนินงานของกิจการ เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัย เรื่อง ปัจจัยของต้นทุนขาย ต้นทุนทางการเงินและกำไรขั้นต้นที่ส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นสามัญในโอกาสต่อไปนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรพิจารณากำหนดตัวแปรเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ชัดเจน และสนับสนุนงานวิจัยให้น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น เช่น อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) อัตรากำไรต่อหุ้น (EPS)
2. ควรพิจารณาเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างในรายปีบริษัทที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการเก็บข้อมูลในระยะเวลา 3 ปีของการวิจัยนี้ อาจจะยังไม่เห็นแนวโน้มที่ชัดเจน ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส หรือ เพิ่มระยะเวลาเป็น 5 ปี หรือ 10 ปี
3. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาความสัมพันธ์ของราคาหุ้นสามัญ ซึ่งใช้ ณ วันสิ้นไตรมาส การศึกษาครั้งต่อไปอาจศึกษาวันก่อนประกาศผลการดำเนินงานและวันหลังการประกาศผลการดำเนินงานรายไตรมาส เพื่อสะท้อนผลการดำเนินกิจการกับราคาหุ้นที่แท้จริง



บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กนกกรณ์ ประภาทรงสิทธิ์. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไร กับอัตราผลตอบแทนจากส่วนต่างราคาหุ้นของบริษัทในหมวดธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- จักรี พุ่งแจ้ง. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์ และราคาหุ้นสามัญของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ระหว่างปี 2545 ถึง 2554. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตราภรณ์ สวรรค์ตรานนท์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในดัชนี SET 100 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐนิชา สว่างศรี. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อราคาหุ้น ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงสมร พิกสังข์. (2555). การบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ดารานาถ พรหมอินทร์. (2560). ความสัมพันธ์ของผลดำเนินงานและคุณภาพกำไรต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ดารณี ยมนา. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนหมุนเวียนกับราคาหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธัชวิน โอจรัสพร. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินหลักกับราคาหุ้นสามัญในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธัญญ์นรี กุลศิริเสถียร. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์งบการเงินกับความสำเร็จจากการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นรินทร์ สุนันท์ศักดิ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและราคาหุ้นสามัญ บริษัท
ทุนชนชาติ จำกัด (มหาชน). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิติ ตรรกพิบูลย์. (2536). การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินของกิจการ หลังจากจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พงศ์สวัสดิ์ ภูสมศรี. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาหุ้นสามัญ บริษัท ปีโตรเลียมสำรวจและผลิต
ปีโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ของประเทศไทย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เมธสิทธิ์ พูลดี. (2550). การบัญชีบริหาร = *Managerial accounting*. (พิมพ์ครั้งที่ 1)
กรุงเทพมหานคร : ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- ยิ่งเจริญ บุญยัง. (2558). การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคา
หลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน หมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และหมวดธุรกิจ
วัสดุก่อสร้าง ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย.
- วันชัย เอมละออ. (2552). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร:
กรณีศึกษาบริษัท ABC จำกัด. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศุภลักษณ์ อังคสุโข. (2549). การศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินและต้นทุนทาง
การเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหลังที่เข้ามาระดมทุนในตลาดหลักทรัพย์
เอ็ม เอ ไอ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาพร อมรรพพัทธ์. (2552). การศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทนและต้นทุนทางการเงินระหว่าง
การจดทะเบียนเป็นบริษัทจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสิงคโปร์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชนก วันพฤหัสและไกรจิต สุตะเมือง. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับ
ดัชนีหลักทรัพย์หมวดธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2551). การบัญชีต้นทุน : แนวคิดการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์และการ
บันทึกบัญชี. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : แมคกรอ-ฮิล.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมเดช โรจน์คูรีเสถียรและคณะ. (2552). *งบการเงินรูปแบบใหม่ 2552*. (พิมพ์ครั้งที่ 1)
กรุงเทพมหานคร: ชรรมนิติ เพรส.
- สุพิชชา ศิริพัชต์ และเจียมจิตร ชวากร. (2556). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภัทรา ทรวงแก้ว. (2551). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทกลุ่มพลังงานที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวพิชญ์ บันลือฤทธิ. (2554). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- โสภา กิตติธรรมกุล. (2552). *บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในการช่วยระดมทุนแก่ธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอุมา ตันดี. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร*. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. *เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ.2554*. สืบค้นวันที่ 12 พฤษภาคม 2562, จาก <http://accounting.bus.tu.ac.th/pdf/คำชี้แจงกรมพัฒนาธุรกิจ>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *ปัจจัยที่มีผลกระทบบกับราคาหุ้น*. สืบค้นวันที่ 13 ธันวาคม 2562, จาก https://www.set.or.th/education/th/begin/stock_content02.pdf
- POMME. (2562, 23 เมษายน). *3 องค์ประกอบพื้นฐานในการคำนวณต้นทุนการขาย*. สืบค้นวันที่ 22 พฤษภาคม 2562, จาก <https://aspireapp.com/th/blog/3-องค์ประกอบพื้นฐานในการคำนวณต้นทุนการขาย>

บรรณานุกรม (ต่อ)

ภาษาต่างประเทศ

Jawaid, S. T., & Ul Haq, A. (2012). *Effects of interest rate, exchange rate and their volatilities on stock prices: evidence from banking industry of Pakistan*. Theoretical and Applied Economics.

Moss, J. D., & Moss, G. J., (2010, July/August). *Variables Explaining Bank Stock Prices*. The Journal of Applied Business Research.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวทิพวรรณ คงเทียม

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา พ.ศ.2549 บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ที่ทำงานปัจจุบัน

สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

นักวิชาการเงินและบัญชี (ปฏิบัติการ)

